

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΗΣ 27^{ης} ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937 ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 1936

Κύριοι Συνάδελφοι,
Ἡ πρό Ὑμῶν Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, ἥτις ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ ἐκλεγῆ παρ' Ὑμῶν κατὰ τὰς γενομένας τὸν Ἰανουάριον τοῦ λήξαντος ἔτους ἀρχαιρεσίας, μῆνας τινὰς μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ στερηθῆ τοῦ μετὰ πραγματικοῦ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐργασθέντος Προέδρου τῆς κ. Νικ. Δρεπανοπούλου, ὅστις εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραιτηθῆ ἕνεκα λόγων ὑγείας καὶ ἀτομικῶν ἀπασχολήσεων. Δι' ὁμοίαν αἰτίαν ἐστερήθη προσέτι, κατὰ τὴν ἴδιαν ἐποχὴν, καὶ τῆς πολυτίμου συνεργασίας τοῦ Συμβούλου τῆς κ. Ι. Ἀκριβοπούλου.

Ὡς εἴθισται, τὴν παραίτησιν τοῦ Προέδρου ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ ἡ παραίτησις καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, πρᾶγμα ὅμως τὸ ὅποιον δὲν συνέβη, ἐπικρατησάσης τῆς γνώμης ὅτι ἔπρεπε νὰ παραμείνῃ ἐπὶ τὴν χρονικὸν διάστημα πρὸς ἐκκαθάρσιν ἐκκρεμῶν τιμῶν τότε ζητημάτων.

Παραμείνομεν ὅθεν ὡς ὑπερησιακῆ, τρόπον τινά, Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ.

Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ παρενέπεσε τὸ ἐπιγεγονὸς ζήτημα ἐξευρέσεως νέου διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Συλλόγου οἰκήματος, καθόσον ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ παλαιοῦ τοιούτου, στήριχθεὶς ἐπὶ τοῦ νέου περὶ ἐνοικιοστασίου Νόμου, προέβη εἰς ἔγερσιν ἐναντίον τοῦ Συλλόγου ἀγωγῆς περὶ ἐξώσεώς του, προτιθέμενος νὰ κατεδαφίσῃ τὸ ἐν λόγω οἰκία ἵνα ἀνεγείρῃ πολυκατοικίαν.

Ὁ λόγος οὗτος, ὡς ἦτο φυσικόν, προεκάλεσε παράτασιν τοῦ βίου μας μέχρι τῶν μέσων Ὀκτωβρίου π. ἔ. ὅτε προέβημεν εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς παραιτήσεώς μας καὶ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν Μελῶν πρὸς ἀνάδειξιν νέας Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἄλλ', ἂν καὶ ἐξηγητήθησαν αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμεναι προσκλήσεις, τοῦτο δὲν ἐπετεύχθη.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜ. ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον π. ἔ., κατόπιν αἰτήσεως πολλῶν Μελῶν καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν πίεσιν, ἣν ἐξήσκει ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ ἡ διαρκῶς ἀυξανόμενη, δυστυχῶς, ἀκρίβεια τοῦ βίου, ὑπεβάλομεν εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν τὴν παράκλησιν ὅπως ἡ Τράπεζα ἐνισχύσῃ τὸ Προσωπικόν διὰ μικροῦ ἐπιδόματος πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα δημιουργουμένων ἐκτάκτων ἀναγκῶν. Τὴν παράκλησιν ταύτην, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς, ὡς ἐδήλωσεν ἡ Σ. Διοίκησις, καὶ τὴν πλήρη ἀντίληψιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Προσωπικοῦ, δὲν ἠδύνατο νὰ ἱκανο-

ποιήσῃ, προσέθεσεν ὅμως ὅτι θὰ ἐπελαμβάνετο τοῦ ζητήματος τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τῆς διενεργείας προαγωγῶν καὶ δι' ἐκλογὴν τοιούτων.

Μετὰ τὴν χρονικὸν διάστημα, ἐπηκολούθησεν ἡ γνωστὴ, παρὰ τὰς ζωντὰς ἀντιρρήσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, σύγκλησις ἐκτάκτου γενικῆς Συνελεύσεως, ἀπόρροια καὶ αὕτη τῆς ἐπὶ τοῦ κατωτέρου ἰδίας προσωπικοῦ πίεσεως τῆς ὀγκουμένης ἀκρίβειας τοῦ βίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐνεκρίθη σχετικὸν μὲ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων ψήφισμα. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐν τούτοις, παρακολουθοῦσα τὴν κατάστασιν καὶ γνωρίζουσα ὅτι ἐπέκειτο κοινοποιήσας προαγωγῶν, δὲν ἐνόμισεν ἐπιτερόμενον νὰ ὀχλήσῃ τὴν Σ. Διοίκησιν. Καὶ κατὰ τοῦτο μὲν βεβαίως δὲν εὐρίσκειται τυπικῶς ἐν τῇ ἀξίᾳ, τὰ γεγονότα ὅμως νομίζομεν ὅτι ἐδικαίωσαν αὐτήν.

Πράγματι κατὰ τὸν μῆνα Μάιον ἡ Σ. Διοίκησις ἐνήργησε προαγωγὰς κατ' ἀρχαιοτάτην, ἀυξήσεις 10 οἰο ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων, προσέτι δὲ προαγωγὰς κατ' ἐκλογὴν.

Αἱ κατ' ἐκλογὴν προαγωγὰς αὗται, γενόμεναι εἰς πάντας τοὺς βαθμοὺς καὶ εἰς σημαντικὸν ποσοστὸν εἶναι μία εὐτυχὴς ἀπαρχὴ ζωνροτέρου ρυθμοῦ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν προαγωγῶν ἥτις, ὁμολογουμένως, ἱκανοποίησε τὸ προσωπικόν καὶ ἐτόνωσε τὸ ἠθικόν του ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Ἰδρυματός μας. Εἶναι δὲ προσέτι μία ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Σ. Διοικήσεως διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἐπειδὴ ὅμως, εἰς τὰς κατ' ἐκλογὴν ταύτας προαγωγὰς, συνέβη, λόγῳ τοῦ ὅτι αὗται ἐγένοντο εἰς εὐρείαν κλίμακα, νὰ παραλειφθοῦν ὑπάλληλοι μὴ ὑπολειπόμενοι προαχθέντων Συναδέλφων τῶν, δοθείσης ἡμῖν εὐκαιρίας εἰς ἀκρόασίν μας παρὰ τῆ Σ. Διοικήσεως, ἥς ἐτύχομεν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Δεκεμβρίου, ἐφέρομεν τοῦτο ὑπ' ὄψιν τῆς Σ. Διοικήσεως καὶ ὑπεβάλομεν τὴν παράκλησιν ὅπως προαχθῶσιν ἤδη καὶ οὗτοι, δοθέντος ὅτι ἱκανὸς παρήλθε χρόνος ἀπὸ τῆς τελευταίας προαγωγῆς τῶν. Τοῦτο ἡ Σ. Διοίκησις ἀνεγνώρισεν ὡς ὀρθὸν ἐδήλωσε δὲ ὅτι θέλει ἐπιληφθῆ τοῦ ζητήματος ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ.

Κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν ἀκρόασιν, ἥτις ἐπεδιώχθη παρὰ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ὑποβληθῆ εἰς τὴν

Σ. Διοίκησιν ἡ παράκλησις, ἵνα ἡ Τράπεζα ἐνισχύσῃ τὸ Προσωπικόν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῶν ἐπιτεμένων τῶν ἐορτῶν Χριστουγέννων καὶ Νέου Ἐτους δημιουργουμένων ἀναγκῶν, ἡ Σ. Διοίκησις προέβη εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν εἰλημμένης ἀποφάσεως τῆς ὅπως δοθῆ καὶ ἐφέτος εἰς τὸ Προσωπικόν ὅ,τι ἐδόθη καὶ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, συμπεριληφθέντων ἐπὶ πλέον εἰς τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐνισχύσεως καὶ τῶν Συναδέλφων βαθμοῦ Λογιστοῦ γ'. Εἰς παράκλησίν μας δὲ ὅπως τὸ μέτρον τοῦτο περιλάβῃ ἅπαντας τοὺς βαθμοὺς, ἡ Σ. Διοίκησις ἐδήλωσεν ὅτι πρόκειται περὶ εἰλημμένης ἀποφάσεως τῆς, εἰς ἣν εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐμμένῃ.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἔπρεπε ν' ἀπασχολήσῃ τὴν Σ. Διοίκησιν τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον μὲ αἴτημα σημαντικοῦ ἀριθμοῦ Συναδέλφων ὅπως ἐγκρίνῃ πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ὑπὸ ἀναγκῶν πιεζομένων ὑπαλλήλων νὰ ἀυξηθῆ τὸ ποσὸν τοῦ δανεισμοῦ ἀπὸ 4 μηνιαίους μισθοὺς εἰς 6 τοιοῦτους, καὶ τοῦτο διότι ἔχει τὴν ἀντίληψιν ὅτι τοιοῦτο αἴτημα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ δεκτόν, δεδομένου ὅτι διὰ τοῦ δανεισμοῦ δημιουργεῖται μὲν προσωρινὴ ἀνακούφισις, καταλήγει ὅμως ἐν τέλει εἰς βάρος τοῦ δανειζομένου καθόσον αἱ ἀποδοχαὶ ἐπιβαρύνονται οὕτως σημαντικῶς καὶ ἐπὶ μακρόν.

Τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπασχόλησε καὶ τὸ ζήτημα τῆς μετατάξεως τῶν Γραφῶν εἰς τὸ κύριον προσωπικόν, διὰ τὴν

σταδιοδρομίαν τῶν ὁποίων, ὡς γνωστόν, ἡ Σ. Διοίκησις ἐδωκε τὴν λύσιν, τροποποιήσασα τὸν Ὀργανισμόν, ἵνα μετὰ πάροδον τριετίας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γραφέως Α' καὶ κατόπιν ἐξετάσεως, μεταταχθῶσιν εἰς τὸ κύριον προσωπικόν μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπολογιστοῦ Α'. Ἄς ἐπιτραπῆ εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ Σ. Διοίκησις θέσῃ ἐπι εὐμενεστέραν λύσιν εἰς τὸ ὅλον ζήτημα τῆς συμπαθοῦς ταύτης τάξεως τῶν Συναδέλφων ὅπερ ἀπασχολεῖ τούτους ἀπὸ σημαντικοῦ χρόνου.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐπαφῶν μετὰ τῆς Σ. Διοικήσεως ἐνισχύθη ἡ πεποίθησις ἡμῶν, ὅτι αὐτῆ, ζωνρῶς ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ προσωπικοῦ, εὐρίσκειται ἐν πλήρει γνώσει τῶν ἐπιδιώξεων του καὶ ὅτι, εὐθὺς ὡς τῆ παρασχεθῆ ἡ δυνατότης, θὰ ἱκανοποιηθῆ ταύτας κατὰ τὸ ἐφικτόν.

Εὐτυχῶς ἡ εὐημερία τοῦ Ἰδρυματός μας, βαίνει σταθερῶς ἀυξανόμενη, τὸσον ἕνεκα τοῦ ὅπου τῶν Διοικητῶν μας ἐμπείρου καὶ πεφωτισμένου χειρισμοῦ τῶν ἐργασιῶν του ὅσον καὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ Προσωπικοῦ μετ' ἀφοσιώσεως ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος. Συντελουσῶν ὅθεν εἰς τοῦτο καὶ τῶν ὀνόντων βελτιουμένων, εὐτυχῶς, οἰκονομικῶν συνθηκῶν τοῦ τόπου μας, ὑπάρχει ἡ βάσιμος πλέον ἐλπὶς, ἂν μὴ βεβαιότης, ὅτι ταχέως θέλει δοθῆ εἰς τὴν Σ.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ἢ ΔΥΝΑΤΟΤΗΣ Αὐτῆ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ οὐδὲν γεγονός ἄξιον μνείας ἔχει ν' ἀνακοινώσῃ ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς δράσεως τοῦ Συλλόγου, τοῦτο δὲ ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐκτεθείσας συνθήκας ὕφ' ἃς ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ παρέμεινεν ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ Συλλόγου.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ ΥΠΟΤΩΝ

Ἰκανὸς ἀριθμὸς Συναδέλφων ὑπηρετούντων εἰς τὰ Ὑπ)τὰ ἀπετάθη πρὸς τὴν Ἐπιμελητείαν ταύτην, ἵνα φροντίσῃ διὰ τὴν διεκπεραιώσιν ἐκκρεμουσῶν ἐνταῦθα ὑποθέσεων τῶν, πάντοτε δὲ κατεβλήθη προοπτικῶς ὅπως αὐτῆ ἐνεργεῖται ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Ξεναὶ γλώσσαι

Τὸ σύστημα τῆς διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν παρ' ἀνεγνωρισμέναις ξέναις Σχολαῖς τὸ ὅποιον τὸσον ἐπιτυχῶς ἐφηρμόσθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ ἔτος 1934—35, ὅσον ἀφορᾷ τὴν γερμανικὴν, ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐπεκταθὲν καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς γαλλικῆς γλώσσης. Τὰ πολλὰ πλεονεκτήματα τοῦ συστήματος τούτου ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ἀνεπτύχθησαν ἐπαρκῶς τὸσον εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς προκατόχου Διοικ. Ἐπιτροπῆς ὅσον καὶ εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν τῆς Ἐπιμελητείας, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 21 φύλλον (Ἰουνίου 1936) τοῦ «Συλλογικοῦ Δελτίου», ὥστε κρίνομεν περιττὸν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐνταῦθα. Ἄρκουμεθα μόνον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι παραλλήλως πρὸς τὴν ἐν ταῖς Σχολαῖς Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν γινομένην σοβαρὰν ἐργασίαν ἡ Ἐπιμελητεία ἐπεδίωξε τὴν κατὰ συστηματικώτερον τρόπον παρακολούθησιν τῶν προόδων καὶ τῆς τακτικῆς φοιτήσεως τῶν εἰς τὰς Σχολὰς ταύτας ἐγγραφέντων, διὰ τῆς ὑπὸ τῶν Σχολῶν ὑποβολῆς κατὰ μῆνα σχετικῶν ἐκθέσεων δι' ἕκαστον τῶν φοιτῶντων καὶ τῆς μετὰ τῶν Διευθύνσεων τῶν ἐν λόγῳ Σχολῶν διαρκοῦς ἀπέτρεψε τὴν ἐφαρμογὴν προγράμματος διδασκαλίας προσηρμοσμένου πρὸς τὰς γνώσεις καὶ τὰς εἰδικὰς γλωσσικὰς ἀνάγκας τῶν Συναδέλφων. Δὲν θὰ ἦτο ἐπίσης ἄσκοπον νὰ ὑπομνησθῆ ἐνταῦθα ἡ σημασία τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν εὐδόκιμον λειτουργίαν τῶν Σχολῶν ξένων γλωσσῶν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὕφι-

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Α'. ΕΤΗΣΙΑΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ Καταστατικοῦ, καλοῦμεν τὰ μέλη εἰς Α'. Ἐτησίαν Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἐν τῷ Καταστάματι τοῦ Συλλόγου (Ἀμερικῆς 19) τὴν 27ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 6 μ. μ. μετὰ τὰ κάτωθι θέματα:

- 1) Συζήτησις καὶ ἐγκρίσις τοῦ Ἀπολογισμοῦ χρήσεως 1936 καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1937.
- 2) Ἐγκρίσις τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῆς Διαχειρίσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἔτους 1936.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1937

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

σταμένον σχετικού οργανισμού του Συλλόγου και των αποφάσεων των Διοικ. Επιτροπών.

Κατά την άρξαμένην νέαν εκπαιδευτικήν περίοδον ή διδασκαλία της γερμανικής, ήτις μέχρι τούδε εγένετο μόνον παρά τη Γερμανική Σχολή Αθηνών, επεξετάθη διά της έγγραφης αριθμού τινος Συναδέλφων εις την λίαν ευδοκίμως λειτουργούσαν «Ακαδημίαν της Γερμανικής Φιλολογίας» (αποτελούσαν παράρτημα της Γερμανικής Ακαδημίας του Μονάχου). Διά τήν διδασκαλίαν της γαλλικής γλώσσης και κατόπιν συνεννοήσεων ήμών μετά του Συλλόγου των Υπαλλήλων της Τραπεζής της Ελλάδος, οργανώθησαν παρά τῷ Ἀνωτέρῳ Ἰνστιτούτῳ Γαλλικῶν Σπουδῶν τέσσαρες τάξεις εἰς ἃς φοιτοῦν συναδέλφοι ἀμφοτέρων τῶν Τραπεζῶν, πλὴν ἐκείνων οἵτινες φοιτοῦν εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ Ἰνστιτούτου. Ἡ οὕτως ἐγκαινισθεῖσα ἐπὶ τοῦ μορφωτικοῦ πεδίου συνεργασία μετὰ τοῦ Συλλόγου τῶν Συναδέλφων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἔχομεν τὴν πεποιθῆσθαι ὅτι θέλει ἀποδώσει λαμπρὰ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀποτελέσματα, ἐκφράζομεν δὲ τὴν εὐχὴν, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι ἐπεκταθῆ αὕτη ἐπὶ ευρύτερων βάσεων και εἰς ἄλλας ἐκδηλώσεις τῆς δράσεως τῶν δύο Συλλόγων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν, λόγῳ μὴ ὑπάρξεως ἐν Ἀθῆναις ἀνεγνωρισμένης Ἀγγλικῆς Σχολῆς τὰ μαθήματα ἐξακολουθοῦν νὰ γίνωνται εἰς ἰδιαιτέρα COURS λειτουργοῦντα ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Συλλόγου. Πάντως τὸσον ἡ συστηματικὴ ἐργασία τῶν κ. κ. καθηγητῶν και ἡ μετὰ ζήλου φοίτησις τῶν Συναδέλφων ὅσον και ἡ τακτικὴ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας τῶν τάξεων ἐκ μέρους τῆς Ἐπιμελητείας συντελοῦν ὥστε τὰ ἀποτελέσματα και ἐνταῦθα νὰ εἶναι λίαν ἱκανοποιητικά.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Σχολῶν ξένων γλωσσῶν ἄς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ παρατηρήσωμεν μετὰ λύπης μας ὅτι, παρά τὴν εὐχέριαν, ἣν ἐν προκειμένῳ παρέχει ὁ Σύλλογος χάρις εἰς τὴν γενναϊόδωρον χορηγίαν τῆς Σεβ. Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς, ἐλάχιστος σχετικῶς ἀριθμὸς συναδέλφων ἐπωφελεῖται τῆς εὐκαιρίας συμπληρώσεως τῶν εἰς ξένας γλώσσας γνώσεων του.

Κατὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1935—1936 ἐλειτούργησαν Σχολαὶ ξένων γλωσσῶν παρά τοῖς Ὑπ.μασι Πειραιῶς και Θεσ/νικῆς, κατὰ τὴν ἀρξαμένην δὲ ἐκπαιδευτικὴν περίοδον ἀπεφασίσθη ἡ λειτουργία τοιούτων Σχολῶν πλὴν τῆς Θεσ/νικῆς (ἐνθα ἡ διδασκαλία ἀνετέθη εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἀδελφότητα Νέων) και ἐν Πάτραις (ἐνθα ἡ διδασκαλία γίνεται παρά τῇ Ἑλληνο—Γαλλικῇ Σχολῇ τῶν FRERES). Παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς ὅπως ἡ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν ἐπεκταθῆ καὶ εἰς ἄλλα ἐπαρχιακὰ κέντρα, δὲν κατέστη δυνατὸν τοῦτο, μέχρι σήμερον τοῦλάχιστον, καθόσον πλὴν τῆς πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενης σοβαρᾶς δαπάνης δὲν ὑφίστανται, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, αἱ ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις ἀποτελεσματικῆς και συμφερούσης λειτουργίας τῶν σχολῶν, ὡν κυριώτερα εἶναι ἡ ὑπαρξις εἰς τὰς πόλεις ταύτας ἀνεγνωρισμένων ξένων Σχολῶν εἰς ἃς θὰ ἦδύνατο νὰ ἀνατεθῆ ὑπευθύνως ἡ διδασκαλία.

Βιβλιοθήκη

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐγένετο πλουτισμὸς τῆς βιβλιοθήκης διὰ νέων βιβλίων Ἑλληνικῶν και ξένων, καταβληθείσης προσπαθείας ὅπως ἐν προκειμένῳ ἐφαρμοσθῆ τὸ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ὑφιστάμενον πρόγραμμα συμ-

πληρώσεως τῆς βιβλιοθήκης βάσει ὠρισμένου συστήματος. Οὕτω ἀπεδόθη ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κλάδου τῶν οικονομικῶν (μὲ ἰδιαιτέραν μέριμναν διὰ τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν τραπεζικὴν ἐν γένει ἀναφερόμενα βιβλία), ὡς και τῶν νομικῶν. Ἐπίσης ἐλήφθη πρόνοια ἀποκτήσεως βιβλίων ἀγγλικῆς και γερμανικῆς λογοτεχνίας, χρησίμων ἰδίως εἰς τοὺς ἐκμανθάνοντας ξένας γλώσσας. Ἀφ' ἑτέρου τὸ ἀναγνωστήριον ἐπλουτίσθη μὲ περιοδικὰ εἰς γαλλικὴν, ἀγγλικὴν και γερμανικὴν γλῶσσαν ὡς και μὲ οἰκονομικὰ δελτία και δημοσιεύματα Τραπεζῶν ἐξωτερικοῦ.

Διαλέξεις

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δὲν ἐλήφθη ἀπόφασις νὰ γίνωνται διαλέξεις ἐν τῷ Κατ/ματι τοῦ Συλλόγου καθόσον λόγῳ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν παρατηρηθείσης ἀδιαφορίας ἐκ μέρους τῶν Συναδέλφων, αἱ προσπάθειαι μᾶς δὲν ἐφαίνοντο προωρισμέναι νὰ ἐπιτύχουν. Παρὰ τὴν πολλὰ πλὴν σημασίαν, ἣν ἀποδίδομεν εἰς τὴν ὀργάνωσιν διαλέξεων ἐν τῇ Λέσχῃ νομίζομεν ὅτι, ἂνευ προηγουμένης τόνώσεως τοῦ συλλογικοῦ ἐνδιαφέροντος, οἰαδήποτε προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην δὲν δύναται νὰ στεφθῆ ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Μετεκπαιδεύσεις

Ἡ γενομένη κατὰ τὸ ἔτος 1935—36 πρώτη προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῆς μετεκπαιδεύσεως, διὰ τῆς ἐγγραφῆς ἀριθμοῦ τινος συναδέλφων εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν δὲν ἀπέδωσε δυστυχῶς τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα, καθόσον ἐλάχιστον ποσοστὸν ἐκ τῶν ὀλίγων ἐγγραφέντων παρηκολούθησε τακτικῶς τὰ μαθήματα. Ὅπως δὲ καὶ κατὰ τὴν νέαν ἐκπαιδευτικὴν περίοδον ἐδόθη εὐχέρεια εἰς τοὺς κυρίους Συναδέλφους ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς ἀνωτέρω προσπαθείας, ἡ ριζικὴ λύσις τοῦ σπουδαιοτάτου διὰ τὴν Τράπεζαν και τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ζητήματος τῆς μετεκπαιδεύσεως, φρονοῦμεν ὅτι δέον νὰ ἀναζητηθῆ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν δημιουργίας ἐιδικοῦ Τραπεζικοῦ τμήματος παρ' ἀνεγνωρισμένην τινὴ Σχολῇ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, μὲ πρόγραμμα ὀλοκληρῶν τὰς ἀπαραίτητους διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ τραπεζικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐξελίξει τοῦ ἐπισημονικῶν και τεχνικῶν γνώσεων. Δυστυχῶς ἡ παρούσα Διοικ. Ἐπιτροπὴ, παρά τὴν ζωρᾶν πρὸς τοῦτο ἐπιθυμίαν τῆς, δὲν ἠδυνήθη ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως τῆς νὰ ἐπιδώξῃ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ. Πάντως ἡ Ἐπιμελητεία κατήρτισε νέαν μελέτην περὶ μετεκπαιδεύσεως, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τῆς τᾶς παρ' ἡμῖν συνθήκας ὡς και τὰ νεώτερα δεδομένα τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γενομένης τῆς πρωτοβουλίας τῶν Τραπεζῶν και τῶν Ὀργανώσεων τῶν ὑπαλλήλων ἐπιτυχῶς και συστηματικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τοῦτου.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ ΚΑΤ/ΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ

Ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης εἴπομεν, κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγουστον, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ οἴκηματος εἰς ὃ ἐστεγάζετο ὁ Σύλλογος, στηριχθεὶς ἐπὶ τοῦ νέου ἐνοικιοστασίου, προέβη εἰς ἔγερσιν ἀγωγῆς ἐξώσεως τοῦ Συλλόγου μᾶς ἐκ τοῦ οἴκηματος τοῦτου.

Τὸ γεγονός τοῦτο, παρά τὴν γνώμην μᾶς, ὅτι ἔδει νὰ παραμεινώμεν στεγαζόμενοι εἰς τὸ αὐτὸ οἶκημα, μέχρις οὗ ὁ Σύλλογος ἀποκτήσῃ ἰδικόν του, ἠνάγκασεν ἡμᾶς νὰ σπεύσωμεν

εἰς ἀνεύρεσιν ἑτέρου οἴκηματος.

Ἄν και αἱ ἐρευνᾶί μᾶς αὐταὶ και ἐπίμονοι ὑπῆρξαν και ἱκανῆς διαρκείας, ἐν τούτοις δὲν μᾶς ἔφερον εἰς ἱκανοποιητικὸν ἀποτέλεσμα καθόσον τὸ ἐνοικισθὲν νέον οἶκημα εἶναι μὲν ἀξιοπρεποῦς ἐμφανίσεως τὸσον ἐξωτερικῶς ὅσον και ἐσωτερικῶς, ἔχει ὅμως δύο σημαντικὰς ἐλλείψεις, ἀφ' ἑνὸς μὲν εὐρίσκεται σχετικῶς μακρὰν τῆς Τραπεζῆς μᾶς, ἐξ ἄλλου δὲ στερεῖται ἐπαρκοῦς χώρου πρὸς πλῆρη και ἄνετον ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Συλλόγου. Ἡ μίσθωσις τοῦ οἴκηματος τοῦτου ἐγένετο διὰ μίαν τριετίαν ἐπὶ ἐνοικίῳ δραχ. 12.000 μηνιαίως, τὸ ἰδιοκτῆτου ἀναλαβόντος τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιφέρει ὠρισμένας μεταρρυθμίσεις και νὰ ἐγκαταστήσῃ κεντρικὴν θέρμανσιν.

Ἡ μετακόμισίς μᾶς εἰς τὸ νέον οἶκημα εἶχεν ὡς ἐπακολούθημα τὴν ἐπισκευὴν και μερικὴν ἀνανώσιν πάντων τῶν ἐπιπλῶν, τὰ ὅποια εἶχον φθαρῆ τὸσον ἐκ τῆς χρήσεως ὅσον και ἐκ τῆς μετακομίσεως, ὡς και τῶν διαφόρων μηχανημάτων και σκευῶν τοῦ μαγειρείου ὡς π.χ. τοῦ ψυγείου τοῦ ὁποίου ἀντικατεστήσαμεν τὴν μικρὰν δεξαμενὴν ὕδατος διὰ σπειροειδοῦς σωλήνος συνδεομένου μὲ τὸν ὑδαταγωγὸν τοιοῦτον. Προσέτι ἐκρίθη ἀπαραίτητος ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ραδιογραμμοφώνου, τὸ ὁποῖον ἀγορασθὲν πρὸ πενταετίας εἶχε σημαντικῶς φθαρῆ, ἔστερεῖτο δὲ βραχέων κυμάτων. Διὰ νὰ καταστῆ δὲ ἐτι εὐχάριστος ἡ παραμονὴ τῶν μελῶν εἰς τὸ οἶκημα τοῦ Συλλόγου, ἐγκατεστήσαμεν ἐπὶ πλέον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐστιατορίου μεγάφωνον διὰ τοῦ ὁποῖου μεταδίδεται, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐστίασεως, ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τῶν συγκεντρώσεων, ἔνθα εὐρίσκειται ἐγκατεστημένον τὸ ραδιοφώνον, ἡ ραδιοφωνικὴ λήψις.

Τὴν προσοχὴν μᾶς εἴλκυεν, ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μᾶς, ἡ καλλιτέρα ρύθμισις τῶν τοῦ ἐστιατορίου και πρὸς τοῦτο προέβημεν εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐστιατορῶς, καθ' οὗ ὑπῆρχον σημαντικὰ παράπονα, διὰ πεπειραμένου τοιοῦτου, ἰδιοκτῆτου ἄλλοτε ἐστιατορίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔχοντος πολὺ καλὰς συστάσεις. Τοῦτον ἐγκατεστήσαμεν ὑπὸ τύπον προσωρινότητος, διότι ἔνεκα τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐστιαζομένων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προῖθῃ τις κατὰ πόσον θὰ συνέφερον εἰς τοῦτον νὰ παραμείνῃ δεδομένου ὅτι ὑπεχρέωθη συνάμα νὰ ἐλαττώσῃ τὰς ὑφισταμένας τιμὰς τῶν μερίδων και νὰ βελτιώσῃ τὴν ποιότητα τῶν χρησιμοποιουμένων ὑλικῶν, τὰ ὅποια ὀφείλει νὰ προμηθεύεται ἐκ τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ. Σημειώτεον ὅτι ἡ προσωρινότης αὕτη ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐστιαζομένων οὐ μόνον δὲν ἠῤῥῆθη ἀλλ' ἠλαττώθη, ἀτυχῶς, πρᾶγμα ὀπερ ἴσως νὰ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὸ νέον οἶκημα εὐρίσκειται μακρὰν τῆς Τραπεζῆς.

Ἡ ἀπροθυμία αὕτη τῶν Συναδέλφων ὅπως ἐστιάζονται εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦ Συλλόγου μᾶς ἠνάγκασε νὰ μὴ προβῶμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος table d'hôte, ὅπερ εἴχομεν μελετήσῃ και σκεφθῆ πρὸς στιγμὴν νὰ ἐφαρμόσωμεν ἴνα ἐπιτύχωμεν μεγαλύτερον ὑποβιβασμὸν τῆς τιμῆς τῶν μερίδων.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, εἶναι ἀληθές, πολὺ ὀλίγα ἐγένοντο διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Πλὴν τῶν κατὰ Κυριακὴν συγκεντρώσεων τοῦ χειμῶνος, τοῦ ἱκανοποιητικῶς ἐπιτυχῶς ἐτησίου χοροῦ τῶν Ἀπόκρω και τῆς ἐορτῆς τῆς Πρω-

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τὰ ἔσοδα τοῦ λήξαντος ἔτους ἀνήλθον εἰς δραχμὰς 755.182.60 ἔναντι δρ. 720.049.55 εἰς ἃς ἀνήλθον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἥτοι ἐπαρουσιάσθη αὐξήσις ἐσόδων κατὰ δραχμὰς 35.133.05 ὀφειλομένη εἰς αὐξήσιν εἰσπράξεων ἐκ συνδρομῶν.

Τὰ δὲ ἔξοδα ἀνήλθον εἰς δραχ. 502.829.65 ἔναντι τοιούτων τοῦ παρελθόντος ἔτους δρ. 460.472.40. Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά ἐκ δραχ. 42.357.25 ὀφείλεται σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν ἐκτάκτων βοηθημάτων, ἄτινα ἡ Διοικητικὴ ἡμῶν Ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν ἐπιβεβλημένον νὰ δώσῃ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν τῶν εἰς οἰκογενείας πρῶτως ἀποβιωσάντων συναδέλφων, διὰ τὰς ὁποίας ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Ταμείου Συντάξεων, ὡς ἔχει σήμερον, ἀνεπαρκεστάτην σύνταξιν προβλέπει.

«ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ»

Τὰ νέα βήματα ἀξιολόγου και σταθερᾶς ἐξελίξεως, τὰ ὅποια ἀπετέλεσεν ἡ «Τραπεζιτικὴ» κατὰ τὸ διαρρηθῆσαν ἔτος μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἰσχυρισθῶμεν μὲ ἀληθῆ εὐχαρίστησιν, ὅτι τὴν ἐφημερίδα, τὴν ὁποίαν παρελάβομεν ἀπὸ τοὺς προκατόχους μᾶς πρᾶγματι «ἐπαρκῶς ὤριστον και καλῶς ἐφωδιασμένην διὰ τὴν μελλοντικὴν τῆς σταδιοδρομίαν», ἡμεῖς παραδίδομεν εἰς τοὺς διαδόχους μᾶς μὲ κριθεῖσαν πλέον τὴν ζωτικότητα τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς και βαδίζουσας γοργῶς εἰς τὸν δρόμον μῆς εὐσυνειδήτου και ἀξιολόγου προσπαθείας.

Ἡ πρόοδος τῆς «Τραπεζιτικῆς» δὲν εἶναι βεβαίως προῖον τύχης.

Ἀπὸ τὰ πρῶτὰ τῆς ἀκόμῃ βήματα εὐρε μίαν ἀτμόσφαιραν θερμῆς στοργῆς ἐκ μέρους ὄλων τῶν Συναδέλφων, στοργῆς, ἡ ὁποία τὴν συνοδεῖ πάντοτε και τὴν βοηθεῖ εἰς τὴν ἐξελίξιν τῆς.

Ἐφ' ἡμῶν ἀξία τῶν ἀγαθῶν τούτων συναδελφικῶν διαθέσεων, εἰργάσθη μὲ ἀκλόνητον ἐπιμονὴν, ὀργάνωθη ἱκανοποιητικῶτα και ἤδη παρέχει εἰς ὄλους μᾶς τὴν ἱκανοποίησιν, ὅτι ἀπέκτησε καλὸν ὄνομα, ἐκτίμησιν και ἐπιβολὴν εἰς τὴν κοινωνίαν, τὰ κολακευτικῶτα σχόλια τῆς ὁποίας, ἐξ ἀρμοδιότητων μάλιστα προσώπων, μᾶς προξενοῦν πραγματικὴν ὑπερηφάνειαν.

Εἶναι ταῦτα ἐπαρκῆ διὰ νὰ ἐπαναπαυθῆ και νὰ χαλαρώσῃ τὴν ἐπίδοσιν και προσπαθειάν τῆς;

Ἀσφαλῶς ὄχι, διότι ἡ τιμὴ προέλευσις τῆς τὴν ἐπωμίζει μὲ βαρυτάτας ὑποχρεώσεις, εἰς τὰς ὁποίας διὰ νὰ ἀνταποκριθῆ ὀφείλει ἀκόμῃ νὰ ἐργασθῆ πολὺ, ὀφείλει μᾶλλον νὰ ἐργάζεται πάντοτε, συναισθανομένη, ὅτι ἡ ἀληθῆς πρόοδος διανοίγει διὰ τοὺς μὴ κούφους διαρκῶς νέα στάδια, πρὸς τὰ ὅποια δέον νὰ χωρῆ μεθοδικῶς και μὲ ἔντασιν τῶν δυνάμεών τῆς.

Ἡδὲ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν και τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς

ἐκδόσεώς τῆς θὰ ἦδύνατο νὰ γίνῃ συχνοτέρα. Καὶ ἦτο ἀληθῶς ἐτοίμη πρὸς τοῦτο.

Ἐκρίναμεν ὅμως, ὅτι δὲν βλάπτει ἐνίστε ἡ περιστολὴ μιᾶς ὀρμῆς, καλῶς ἐσταθμισμένης ἄλλωστε ἐν προκειμένῳ και ὅτι ἡ ἀργοπορία εἶναι πλεονεκτήματα σταθερωτέρα.

Διὰ νὰ μὴ κλείσωμεν ὅμως τὸν δρόμον τῆς ἐδημιουργήσαμεν τέσσαρας τριμηνιαίας ἐπισημονικὰς ἐκδόσεις, ἐκάστι τῶν ὁποίων θὰ ἐξετάξῃ ἐξονυχιστικῶς ἐν αὐτοτελῆς θέμα.

Ἡ πρώτη τριμηνιαία ἐκδοσις τῆς «Τραπεζιτικῆς», ἡ ἀφιερωθεῖσα εἰς τὸ συνελθὸν ἐνταῦθα 23ον Διεθνὲς Στατιστικὸν Συνέδριον εἶχε πρᾶγματι πλήρη ἐπιτυχίαν, ἡ ὁποία και πολυτίμους γνωριμίας μετὰ τῶν λίαν φιλοφρόνων συνεργασθέντων εἰς αὐτὴν κορυφαίων οἰκονομολόγων ὄλου τοῦ κόσμου τῆ ἐξησφάλισε και τὸ μέτρον τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς ἔδωκεν.

Ἡδὲ ἐτοιμάζεται ἡ δευτέρα τριμηνιαία ἐκδοσις, ἡ ἀφιερωμένη εἰς τὸν τουρισμὸν, ἡ ὁποία ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὄχι μόνον δὲν θὰ ὑπολειφθῆ τῆς προηγουμένης, ἀλλὰ και θὰ σημάτῃ νέαν πρόοδον.

Πλὴν τούτου εἴχομεν εἰς τὸ κύριον μέρος τῆς τακτικῆς τριμηνιαίας ἐκδόσεως πλείστας ἐκλεκτάς συνεργασίας και ἀριτερώτεραν συγκρότησιν πληροφορικῆς ὕλης, ἡ ὁποία ὅσον και ἂν φαίνεται ἐνίστε ἄγονος, μαρτυρεῖ ἐν τούτοις τὴν ὀργανωτικὴν πρόοδον τῆς ἐφημερίδος μᾶς, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἐπιφορτισμένοι πρὸς τοῦτο Συναδέλφοι ἐκ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς «Τραπεζιτικῆς» εἶνε ἄξιοι μιᾶς δικαίας ἀναγνωρίσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Συλλογικὸν δελτίον, εἰς τὴν ποικίλῃν και ἐπαγωγῶν αὐτοῦ σύνθεσιν προσετέθη εἰδικὸν φροντιστήριον, τὸ ὁποῖον ἀξίζει τὴν προσοχὴν τῶν Συναδέλφων και τὸ ὁποῖον ἐξελιεσόμενον δύναται οὐσιωδῶς νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν μορφωτικὴν και μετεκπαιδευτικὴν ἀνάγκην τῶν λειτουργῶν ἐνὸς Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον λόγῳ τῆς ἱστορίας και τῆς ἐξόχου θέσεώς του δικαίως ἔχει ἀπὸ τὸ Προσωπικόν του ἀπαιτήσεις ἐξειλιγμένων ἐπαγγελματικῶν προσόντων.

Ἡδὲ ἡ «Τραπεζιτικὴ» διαπραγματεύεται τὴν ἐκδοσιν μιᾶς τραπεζιτικῆς ἐγκυκλοπαιδείας, ἡ ὁποία θὰ ἀποτελέσῃ πραγματικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ὄλην σταδιοδρομίαν τῆς.

Τὸ προκατόχον Συμβούλιον ἐτήρησε πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ σκοποῦ τούτου εἰδικὴν πρόβλεψιν δρχ. 50.000, ἡμεῖς δὲ συμμεριζόμενοι ἀπολύτως τὴν ἀντίληψιν τῆς σπουδαιότητος τοῦ πράγματος ἐτήρησαμεν και νῆαν πρόβλεψιν ἐτέρων δρχ. 50.000.

Θὰ ἦτο ἄδικον νὰ μὴ μνησθῶμεν ἐνταῦθα τοῦ θερμοῦ ζήλου τῶν κατὰ τόπου ἀνταποκριτῶν τῆς «Τραπεζιτικῆς», πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκφράζομεν εὐγνώμονας εὐχαριστίας.

Θὰ ἦτο ἐπίσης ἄδικον νὰ μὴ ἐπαινεσωμεν και ὄλους τοὺς Συνδρομητὰς Συναδέλφους διὰ τὸ ἐνδιαφέρον και τὴν συμπάθειαν αὐτῶν πρὸς τὴν «Τραπεζιτικὴν».

Δὲν ἔλλειψε βεβαίως ἡ πικρία ἐκ τῆς διαγραφῆς ὠρισμένων Συναδέλφων. Ἐλπίζομεν ἐν τούτοις, ὅτι ἡ συναισθησις τῆς ἀδικίας τῶν πρὸς τὸ Συλλογικόν μᾶς ὄργωναν θὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ και πάλιν μετὰ τῶν ἀναγνωστῶν και φίλων του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κριτικὴν τῆς ἐφημερίδος μᾶς ὄχι μόνον δὲν παρανονοῦμεθα, ἀλλὰ και εὐχόμεθα νὰ εἶναι ἀκόμῃ αὐστηροτέρα, διότι ἐπιθυμοῦμεν νὰ λάβῃ τὸ τέκνον τοῦ Συλλόγου μᾶς αὐστηρὰν ἀνατροφὴν, ἡ ὁποία θὰ τῷ δίδῃ καθημερινῶς συναισθησιν τοῦ προορισμοῦ

του, συνυφασμένου με συνεχή βελτίωσιν και όλονέν έπαρκετέραν απόδοσιν.

Τά οικονομικά αποτελέσματα του έτους υπήρξαν επίσης ικανοποιητικά, άφοδ υπερεκαλύφθησαν όλα τά έξοδα, ηύξημένα μάλιστα έναντι της προηγούμενης χρήσεως, λόγω του προσφερθέντος εις τούς άναγνώστας μας μεγαλύτερου αριθμού σελίδων τακτικών και έκτάκτων εκδόσεων (36 επί πλέον του 1935) και των φυσικώς παρακολουθησάντων την εξέλιξιν της έφημερίδος γενικών έξόδων, παρά ταύτα δέ έπραγματοποιήθησαν καθαρά κέρδη άνερχόμενα έν συνόλω εις Δρχ. 43.064,35.

Υπεράνω όμως των άναμφισβητήτως σταθερών υλικών έρεισμάτων, ή «Τραπεζιτική» βασίζεται κυρίως εις την ήθικην θέσιν, την όποιαν έδημιούργησε και ή όποια φυσικώς άντανεκλά εις τόν Σύλλογον, ως κοινωνικόν συντελεστήν με άνωτέραν άντίληψιν των πρός τό σύνολον έπιβαλλομένων υποχρεώσεων.

Και μόνον διά τουτο, ή «Τραπεζιτική» αξίζει τό ζωηρόν ένδιαφέρον και την συμπάθειάν

μας, την όποιαν, είμεθα βέβαιοι, ότι άπηχοϋμεν την γνώμην πάντων των Συναδέλφων, διεργηγούντες πρός αύτήν ζωηράν και θερμήν.

Κύριοι Συναδέλφοι, Ταύτα έπραξε κατά τό διαρρεϋσαν έτος ή Διοικητική ήμών Έπιτροπή, τά όποια πρέπει να όμολογηθή ότι άποτελοϋν πενιχρόν άπολογισμόν, πράγμα όπερ δέον ν' άποδοθί εις τάς ειδικάς συνθήκας ύφ' άς διήλθε την θητείαν της.

Αθήναι 18 Ιανουαρίου 1937

Η ΔΙΟΙΚ. ΕΠΙΤΡ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρός την Τακτικήν Γενικήν Συνέλευσιν των Μελών του Συλλόγου των Υπαλλήλων της Εθνικής Τραπεζης της Ελλάδος

Κύριοι Συναδέλφοι

Συμφώνως τη δοθείσά ήμιν έντολή προέβημεν εις τόν έλεγχον

και την συμφωνίαν των ύπολοίπων του Καθολικού και βοηθητικών βιβλίων προς τόν ύποβληθέντα ήμιν ύπό της Δ.Ε. ισολογισμόν της 31 Δεκεμβρίου 1936 εϋρόντες

τα εις τό σύνολον τά προϋπολογισθέντα κατά Δρχ. 9.829.65 και άναλυόμενα ως κάτωθι, κατ' είδικήν αίτίαν :

000 διά την έκδοσιν Τραπεζιτικής έγκυκλοπαιδείας ή περιουσία του Συλλόγου ηύξηθή κατά Δρχ 97.775.

Όμοίως ένηργήσαμεν τόν έλεγ-

Table with 4 columns: Προϋπολογισθέντα, Πραγματοποιηθέντα, Υπέρβασις, Μείωσις. Rows include Ενοίκιον Φωτισμός, Θέρμανσις, Έξοδα έσοττών και συναυλιών, etc.

ταύτα έν τάξει και άπολύτως σύμφωνα.

Έκ του ένεργηθέντος έλέγχου παρατηρήσαμεν ότι τά έσοδα άνήλθον εις Δρχ. 755.182.60 ύπερβάντα τά προϋπολογισθέντα κατά Δρχ. 35.182.60 τά δέ έξοδα άνήλθον εις Δρχ. 502.829.65 ύπερβάν-

Κατόπιν των ένεργηθεισών άποσβέσεων άνελθουσών εις διαζυμιάς 76.148.35 ως κάτωθι :

Επί έξόδων έγκαταστάσεως Δρχ. 54.365.35
Επί βιβλιοθήκης » 21.783.—
της γενομένης αναγωγής των χροεωγράφων εις την τιμήν 31)12) 36 και της προβλέψεως Δρχ. 50

ζων της διαχειρίσεως της «Τραπεζιτικής» εϋρόντες ταύτην έντάξει.

Καταθέτοντες την έντολήν εις χαρίστος μνημονεύομεν την έπιμελημένην διαχείρισιν των οικονομικών του Συλλόγου κατά τό λήξαν έτος.

ΟΙ ΕΛΕΓΚΤΑΙ ΑΝΔΡ. ΑΝΔΡΙΚΙΑΗΣ ΦΙΛ. ΜΗΤΖΙΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Σ.Υ.Ε.Τ. 1936

Main balance sheet table with columns for ENERΓΗΤΙΚΟΝ (Assets) and ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ (Liabilities). Includes items like Ταμείον, Χρεώγραφα, Βιβλιοθήκη, Περιουσία, etc.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ

Two side-by-side tables showing detailed analysis of income (ΕΣΟΔΑ) and expenses (ΕΞΟΔΑ) for 1935 and 1936, categorized by type of income/expense.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ

Table of receivables (ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ) listing various entities and their amounts, including Μετοχαί της Εθνικής Τραπεζης της Ελλάδος, etc.

ΕΞΟΔΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Έπιπλα Δέσσης	224.000.—
Μουσικά όργανα	66.000.—
Μαγειρικά Σκεύη και Σκεύη Κυλικείου	50.000.—
Είδη φωτισμού	5.000.—
Σύνολο	345.000.—

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1937

Α'. ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Έξοδα Έγκαταστάσεως (άγορά επίπλων, σκευών και επίσκ. αὐτῶν)	Δρχ.	50.030.—
Βιβλιοθήκη (άγορά βιβλίων, συνδρ. εις περιοδικὰ κλπ.)	>	50.000.—
Σύνολο	Δρχ.	100.000.—

Β'. ΕΞΟΔΑ

Μηνιαία συνδρομαί και Δικαιώματα έγγραφης Μελῶν Κ(κοῦ Κατ)τος	Δρχ.	275.000.—
Μην. Συνδρομαί και Δικαιώματα έγγραφης Μελῶν Υ(γιῶν)	>	175.000.—
Τόκοι, Μερίσματα και Τοκομερίδια	>	80.000.—
Έπιχορήγησις Έθνικῆς Τραπεζῆς	>	200.000.—
Σύνολο	Δρχ.	730.000.—

Γ'. ΕΞΟΔΑ

Ένοίκιον	Δρχ.	144.000.—
Φωτισμός	>	45.000.—
Θέρμανσις	>	8.000.—
Έξοδα Έφορτῶν και Συγκεντρώσεων	>	25.000.—
Υλικὰ Γραφείου και έντυπα	>	8.000.—
Έξοδα Έκπαιδεύσεως	>	150.000.—
Μισθοὶ Προσωπικοῦ	>	85.000.—
Συνδρομαί Τηλεφώνου	>	5.000.—
Διάφορα έξοδα	>	30.000.—
Έκτακτα έξοδα	>	20.000.—
Έκτακτα βοηθήματα	>	30.000.—
Υδρευσίς	>	10.000.—
Έπισκευαί Κ)τος	>	5.000.—
Σύνολο	Δρχ.	565.000.—
Αποσβέσεις	>	85.000.—
Πλέονασμα	>	80.000.—
Σύνολο	Δρχ.	730.000.—

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ," 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1936

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Ταμείον	11.05	Περιουσία «Τραπεζιτικής»	
Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. τρεχούμενος λ)σμός	105.073.85	Προϊκοδόμησις Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.	30.000.—
Έξοδα έγκαταστάσεως	23.586.60	Καθαρά κέρδη χρήσεων 1935—1936	104.000.—
Αποσβέσεις:		Συνδρομαί (άνήκουσαι εις την έπομένην χρήση)	11.989.—
Χρήσεως 1935	Δρχ. 5.827.25	Κέρδη και ζημίαι, (υπόλοιπον εις νέον)	717.90
> 1936	> 5.896.35	Αποδείξεις παρ' άνταπι)ταίς πρὸς είσπραξιν	102.220.—
Απαιτήσεις εκ συνδρομῶν μήπω μεταφερθεισῶν	21.124.—		
Έκπρεμείς λ)σμοὶ	8.635.—		
Ανταποκριταί—αποδείξεις πρὸς είσπραξιν	102.220.—		
Σύνολο	248.926.90	Σύνολο	248.926.90

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ "ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ,"

ΧΡΕΩΣΙΣ		ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Γενικά έξοδα	155.518.50	Συνδρομαί	270.306.—
Κόστος έφημερίδος	163.785.65	Μείον άνηκουσῶν εις έπομένην χρήση	11.989.—
Καθαρά κέρδη	43.064.35	Έσοδα εκ διαφημίσεων	103.458.40
Υπόλοιπον εις νέον	717.90	Τόκοι λ)σμοῦ παρ' Έθνικῆς Τραπεζῆς	1.311.—
Σύνολο	363.086.40	Σύνολο	363.086.40

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ

Δι' απόσβεσιν 25 ο)ο επί έξόδων έγκαταστάσεως εκ Δρχ.	23.586.60	Δρχ.	5.896.35
Πρὸς επαύξησιν περιουσίας		>	37.168.—
		Δρχ.	43.064.35

Έν Ἀθήναις τῆ 15 Ἰανουαρίου 1937

ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΠΡΟΜ. ΕΝΩΣΙΣ
ΣΥΝ. Π. Ε.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Έμφαίνουσα τὰς κατὰ μήνα πωλήσεις και τῶν τριῶν Πρατηρίων τοῦ Συνεταιρισμοῦ κατὰ τὸ έτος 1936 έν συγκρίσει πρὸς τὰς άντιστοιχούς τοῦ έτους 1935.

Μήνες	1936	1935	Ποσοστὸν διαφοράς επί τοίς εκατόν κατὰ τὸ έτος 1936
Ἰανουάριος	1.277.750	1.306.569	— 2.20 ο)ο
Φεβρουάριος	1.554.784	1.273.071	+ 22.12 ο)ο
Μάρτιος	1.772.386	1.322.813	+ 33.98 ο)ο
Ἀπρίλιος	2.037.215	2.305.685	— 11.64 ο)ο
Μάϊος	2.329.653	2.524.246	— 7.70 ο)ο
Ἰούνιος	2.786.006	1.893.475	+ 47.13 ο)ο
Ἰούλιος	2.303.566	1.649.967	+ 39.61 ο)ο
Αὐγουστος	1.592.581	1.132.873	+ 40.57 ο)ο
Σεπτέμβριος	1.889.058	1.241.805	+ 52.12 ο)ο
Ὀκτώβριος	3.799.188	2.517.135	+ 50.93 ο)ο
Νοέμβριος	3.757.690	2.651.567	+ 41.72 ο)ο
Δεκέμβριος	3.444.648	2.694.995	+ 27.81 ο)ο
Σύνολον	28.544.525	22.514.201	+ 26.78 ο)ο

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΟΥ ΤΥΠΕΤ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 30ην ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1936

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
Καταθ. παρ' Έθν. Τραπεζῆς	1.498.257.20	Λ)ΣΤΜΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ	167.242.—
Εὐαγγελισμός «παγία πρ)λή»	100.000.—	Έπιταγαί και έντολαί	
Όφειλαί Μελῶν (προκαταβληθέντα νοσήλεια)	160.966.50	ΠΟΡΟΙ	
		Εισφοραί μελῶν	1.876.272.85
ΠΑΡΟΧΑΙ	5.659.047.05	Συνδρομή Ε. Τ. Ε.	4.000.000.—
ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ	83.943.50	Διάφορα έσοδα	4.039.80
ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ			5.880.312.65
Έξοδα ταξινομήσεως	80.602.—	ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ	1.541.021.10
ΕΞΟΔΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ	5.759.50		
	7.588.575.75		
		Δρχ.	7.588.575.75

Έν Ἀθήναις τῆ 21η Δεκεμβρίου 1936
Ταμείον Ὑγείας Προσωπικοῦ
Έθνικῆς Τραπεζῆς
Ό Διευθυντής
Κ. ΤΡΙΠΟΣ

ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ...

ΣΠΥΡΟΣ ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ

(Η «Τραπεζιτική» ἔκρινεν ἐπιβεβλημένον νὰ παρουσιάσῃ εἰς τοὺς νεωτέρους συνδέελλους ἐκλιπούσας συναδελφικὰς φρυσιογνωμίας, τὰς ὁποίας οὗτοι δὲν ἠδύ-

ἐρασιτεχνικὴν ... Ἱατρικὴν, ἐξ ἧς καὶ «Κύριος Καθηγητὴς» ὑπὸ τῶν φίλων του ἀπεκαλεῖτο. Ἐπιεικὴς πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν, φιλόανθρωπος, ἀλτρού-

χισαν νὰ γνωρίσουν. Συγχρόνως νομίζει ὅτι θὰ φέρῃ εἰς τὴν μνήμην τῶν παλαιότερων συναδέλλων τὰς μορφὰς ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔζησαν, ἐκινήθησαν, ἠνδρώθησαν καὶ ἐγήρασαν ἐν μέσῳ ἡμῶν, κατὰ τὰς ἐκτετατάς σημεία τῆς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου διαβάσεώς των. Ὅσον ἀτελεῖς καὶ ἂν εἶναι αἱ σκιαγραφαί, αἵτινες θὰ δημοσιευθοῦν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης, θ' ἀποτελέσουν εὐλαβὲς ἐνθύμιον τῶν παλαιῶν καλῶν ἀνθρώπων καὶ μελῶν τοῦ Συλλόγου μας).

Ὁ Σπ. Δυοβουνιώτης ἐγεννήθη εἰς τὰς Πάτρας τῷ 1870 ἐξ ἀρίστης οἰκογενείας, ἣ ὅποια ἔδωσε εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν ἐκτός αὐτοῦ, ἕνα διαπρεπῆ νομομαθῆ, ἕνα σοφὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ μίαν ἀδελφὴν, σύζυγον ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ, διακρινομένην καὶ πρωτοστατοῦσαν εἰς φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς καὶ ἔργα εὐποιίας. Τῷ 1890 προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ τὴν ὁποίαν, ἐνῶ εὐρίσκετο εἰς τὰς ἀνωτάτας βαθμίδας τῶν λειτουργῶν τῆς, ἀφίησεν τῷ 1928 ἡ ἐπάρατος ἐπιδημία τοῦ δαγκείου.

Ὁ γνωρίζων τὸν ἄνδρα διὰ πρῶτην φορὰν, εἰλκνέτο καὶ ἀπὸ τὴ φυσικὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἠθικὰ του χαρίσματα. Μετρίου ἀναστήματος, μετρίου σχετικῶς ὀγκώδη, διοπροφορῶν, σοβαρώτατα πάντοτε ἐνδεδυμένος μετ' ὄργανον φωνῆς συμπαῖδες καὶ μετ' ἄλλους ἀπλοῦς καὶ ἀνεπιτηθεύτους, ὁ Σπύρος Δυοβουνιώτης διεκρίνετο διὰ τὴν δημοκρατικότητά του, τὴν μελιχλιότητα τοῦ ἤθους καὶ τὴν φιλοσοφικὴν ἐνατένισιν τῶν ἐγκοσμίων. Ψυχρὸς καὶ φλεγματικὸς ὡς Ἄγγλος, σπουδίας βαθύτατα τοὺς ἀνθρώπινους χαρακτῆρας, ἀποκομίσας ἀρετὰς ἐξ αὐτῶν ἀπογοητεύσεις, εἰς τὴν ὥριμον αὐτοῦ ἡλικίαν δύο ἀδυναμίας εἶχε τὸν Προμηθευτικὸν Συνεταιρισμὸν καὶ τὴν

ἰσθῆς ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα Προϊσταμένου ἐν τῷ γραφεῖο καὶ συζύγου ἐν τῷ οἴκῳ του.

Ὁ Δυοβουνιώτης διεκρίνετο ἐκτός τῆς φιλοσοφικῆς του διαθέσεως, ἀναμειγμένης ἐνίοτε καὶ μεσοφισμῶν, διὰ τὸ χλοῦμο του καὶ τὰ ὠραία εὐρήματά του καὶ τὰς παρομοιώσεις του. Τὰ σχετικά ἀνέκδοτά του εἶναι ἄπειρα καὶ συγκεντρούμενα θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποτελέσουν μικρὸν brochure. Εἰς ὅτι τὸν ἐνδιέφερε ἀφιερῶτο κυριολεκτικῶς ψυχῇ τε καὶ σώματι.

Ἡ ἀλκιμος ἐμφάνισις τῆς νῦν Ἑλληνικῆς Προμηθευτικῆς Ἐνώσεως εἰς αὐτὸν κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται, σφρηηλατηθεῖσα κατὰ τὰ συναπτὰ ἔτη καθ' ἃ διετέλεσε Πρόεδρος τῆς ἐκλεγόμενης διὰ θριαμβευτικῆς παμψηφίας. Ἡ δρᾶσις του ὡς μέλους, ὡς Συμβούλου καὶ ὡς Προέδρου τοῦ Συλλόγου Ἑλληνικῶν Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὑπῆρξεν παραδειγματικὴ καὶ ἐξαιρετος. Ἀτυχῶς ὅμως, πικρὰν φθῆναι κατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν συλλογικῶν ὑποθέσεων, δὲν ἠθέλησε, καίτοι θερμοτάτα παρακλήθει, νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἠνία τῆς συλλογικῆς ἐξουσίας, μεταγενεστέρως. Εἰλικρινῆς μέχρις ὀμότητος ὑπῆρξε ὁμοῦ καὶ ἐπίμονος εἰς τὰς ιδέας του, τὰς ὁποίας ἐπεδίωκε μετὰ φανατισμοῦ. Εἰς τὴν ἐπιμονὴν του ταύτην ὀφείλεται καὶ ἡ μὴ ἀγορὰ οἰκίματος τοῦ Συλλόγου.

Ὁ Σπύρος Δυοβουνιώτης ἐγκατέλειπε πάντως τὸν κόσμον τοῦτον λευκός, ἀγνός, τίμιος καὶ δίκαιος, ἀφίσης εἰς τοὺς ἐπιγιννομένους μνήμην ἀγήραστον.

N. M.

ΤΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ,"

Ο ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΕΙΑΙ

Μάθημα τοῦ κ. ALFRED LANSBURGH (Argentarius)

Τὸ μέσον, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖ ἡ Οἰκονομία διὰ τὴν ἐπιναφορὰν τοῦ ἐξ ἀποταμιευτικῶν λόγων ἀποσυρομένου προσκαίρως τῆς ἀγορᾶς χρήματος εἶναι ὁ τόκος, χάρις εἰς τὸν ὁποῖον ἀποτρέπει κλονισμοὺς, ἀναποφεύκτους ἄλλως λόγῳ τῆς ἀσυμμέτρου συρροῆς ἢ διαρροῆς τῆς ὑπὸ μορφὴν χρήματος ἀγοραστικῆς δυνάμεως.

Διὰ τοῦ τόκου ἐπιτυγχάνεται ἡ κινήσεισι ὄχι μόνον τοῦ καθαντὸ ἀποταμιευτικοῦ χρήματος, ἀλλὰ καὶ τοῦ χρήματος, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ δαπανηθῇ συντομώτατα, ἴσως καὶ αἴριον ἀκόμη.

Ὅτῳ σὺν τῷ χρόνῳ ἀποκτάται ἡ συνήθεια νὰ πηγαίνει τὸ χρήμα ἀμέσως εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐδρασιονομῆται δὲ τῆς συνηθείας ταύτης τὸ κίνητρον τοῦ τόκου, τὸν ὁποῖον ἀπολαμβάνει ἡ κατάθεσις, περιπίπτει εἰς δευτερεύουσαν σημασίαν, διότι ἀποδίδεται προέχουσα σημασία εἰς τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν καὶ τὰ λοιπὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζει ἡ μεσολάβησις τῆς Τραπεζῆς.

Διὰ τῆς συγκεντρώσεως εἰς τὰς Τραπεζὰς, ἐκτός τῶν ἀποταμιευτικῶν καὶ τῶν ταμακῶν ἀποθεμάτων γίνεται μία πραγματικὴ μεταμόρφωσις.

Τὰ τελευταῖα ταῦτα ἀποθέματα περιεχόμενα εἰς τὰς Τραπεζὰς ἀποκτοῦν κίνησιν καὶ διὰ τῆς κινήσεως ταύτης **πολλαπλασιάζονται**, διότι δὲν εἰσέρχονται μόνον ἀπᾶς εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀλλ' ἐξέρχονται ἀμέσως διὰ νὰ εἰσέλθουν ἐκ νέου καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον.

Διὰ τὴν καλλιτέραν χατανόησιν τῶν μεταβολῶν, αἱ ὁποῖαι ὡς ἀνωδημιουργοῦνται, ἀξίζει νὰ παρατηρήσωμεν τὸ πρᾶγμα προσεκτικώτερον.

Ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ χρηματικὴ κυκλοφορία μιᾶς χώρας συμποσοῦται εἰς 4 δισεκατομμύρια μονάδων (δὲν ἐνδιαφέρει ἐὰν εἶναι φράγκα, ἢ κορώναι κλπ.). Ἐὰν αἱ συναλλαγὰι διεξάγονται κατὰ τὴν πρωτογενῆ μορφήν τῆς εἰς μετρητὰ πληρωμῆς, τὰ 4 ταῦτα δισεκατομμύρια ἐνσωματώνουν τὴν συνολικὴν ἀγοραστικὴν δυνάμιν τῆς χώρας, κατὰ τὸ στάδιον δὲ τοῦτο ὑπάρχει πλήρης συμφωνία μεταξὺ τῆς πρὸς ἀγορὰν δυνατότητος τοῦ συνόλου τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ συνολικῶς κυκλοφοροῦντος εἰς τὴν χώραν χρήματος.

Ἄς ὑποθέσωμεν ἤδη, ὅτι οἱ κάτοχοι τῶν 4 τούτων δισεκατομμυρίων τὰ μὲν 2 ἐξ αὐτῶν προορίζουν διὰ τὰς ἀμέσους ἀνάγκας των, τὰ δ' ἕτερα 2 τηροῦν ὡς ἀπόθεμα (μακρῶς ἢ βραχείας προθεσμίας). Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην χρησιμοποιεῖται ἡ ἀγοραστικὴ δυνάμιν τῶν 2 μόνον δισεκατομμυρίων, ὅλαι δὲ αἱ συναλλαγὰι καὶ αἱ τιμαὶ εἶναι προσηρησμένοι πρὸς κυκλοφορίαν ὄχι 4 ἀλλὰ 2 δισεκατομμυρίων.

Τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἀγοραστι-

κῆς δυνάμεως εἶναι ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχε, χωρὶς δὲ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερεῖας τῶν συνεπειῶν τοῦ γεγονότος τούτου εἶναι φανερόν, ὅτι ἡ ἐκουσία αὕτη καταναλωτικὴ ἀποχὴ παραβλάπτει σημαντικῶς τὴν παραγωγικότητα τῆς χώρας.

Ἄς προχωρήσωμεν ἤδη ἐν ἀκόμῃ βῆμα καὶ ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι αἱ συναλλακτικαὶ συνήθειαι μεταβλήθησαν ἄρδην, ὅτι ἐπεκράτησεν ἡ συγκεντροτικὴ τήρησις τῶν ἀποθεμάτων καὶ ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς διὰ τῶν τραπεζῶν πληρωμῆς εἶναι πλέον γεγονός. Τὸ πλεῖστον μέρος τῆς κυκλοφορίας τῶν 4 δισεκατομμυρίων συγκεντροῦται εἰς ἕνα ἀριθμὸν τραπεζῶν καὶ ἀποτελεῖ κεφάλαιον δανειζόμενον ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ τόκῳ διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς.

Ποῖαι εἶναι αἱ ὑπὸ τὰς συνηθείας ταύτας σημειούμεναι εἰς τὸ χρήμα μεταβολαί;

Ἡ πρώτη συνέπεια εἶναι ὁ διπλασιασμὸς περίπου τῆς κυκλοφορίας, διότι τὰ ἀρχικῶς ἀποταμιευθέντα 2 δισεκατομμύρια ἐπανέρχονται διὰ τῶν τραπεζῶν εἰς τὴν κυκλοφορίαν, ἐξαιρέσει μικροῦ ποσοστοῦ, τὸ ὁποῖον κρατοῦν αἱ τράπεζαι διαθέσιμον εἰς ρευστὸν πρὸς ἀντίκρυσιν ἐνδεχομένον ἀναλήψεων καταθέσεων. Ἐπομένως τὸ κυκλοφοροῦν χρήμα ἀνέρχεται σχεδὸν εἰς 4 δισεκατομμύρια.

Τὸ ἐκ τῆς μεταβολῆς ὅμως τῶν ἀποταμιευτικῶν συνηθειῶν προκύπτον ἀποτέλεσμα, περὶ οὗ ἀνωτέρω, εἶναι κατώτερον εἰς σημασίαν ἐναντι τοῦ ἐκ τῆς μεταβολῆς τῶν συνηθειῶν τῆς πληρωμῆς προκύπτοντος τοιούτου, τῆς συγκεντρώσεως δηλ. εἰς τὰς τραπεζὰς καὶ τοῦ πλείστου μέρους τῶν ἐτέρων 2 δισεκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα προορίζοντο μέχρι τοῦδε εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν καθημερινῶν συναλλαγῶν. Καὶ τὰ χρήματα ταῦτα, ἐξαιρέσει πάλιν μικροῦ ποσοστοῦ, τηροῦμενον διαθέσιμον, δανείζονται πάλιν ὑπὸ τῶν τραπεζῶν διὰ νὰ ἐπανέλθουν εἰς αὐτὰς παρὰ τῶν δανειζόμενων καὶ νὰ τοποθετηθοῦν ἐκ νέου ὑπὸ τῶν τραπεζῶν, ἡ διαδικασία δ' αὕτη γίνεται ἐπανειλημμένως, εἰς τὸσοῦτον ὅστε τὰ περὶ ὧν πρόκειται 2 δισεκατομμύρια περικλείουν **πολλαπλασίαν ἀγοραστικὴν δυνάμιν** τῆς ἀρχικῶς ὑπαρχούσης εἰς αὐτὰ.

Ἄπαιτεται ὅμως προσοχή, διὰ νὰ μὴ συνάγωμεν ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τούτου τοῦ χρήματος ἐσφαλμένα συμπεράσματα. Δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν, ὅτι τὸ χρήμα καὶ ὑπὸ τὸ κράτος πρωτογόνων συνηθειῶν πληρωμῆς ἐκδηλώνει ἐκ νέου τὴν ἀγοραστικὴν του δυνάμιν εἰς ἐκάστην ἀλλαγὴν κατόχου, ὅτι δηλ. ἐν νόμισμα ἄλλασσον καθ' ἐκάστην κάτοχον, ἔχει εἰς τὸ διάστημα τοῦ μηνὸς τριακονταπλασίαν ἐκδήλωσιν τῆς ἀγοραστικῆς του δυνάμεως καὶ ὅτι

ἡ ταχύτης τῆς κυκλοφορίας ἀσχετὴ πολλαπλασιαστικὴν ἐνέργειαν ἐπὶ τοῦ πλῆθους τοῦ χρήματος.

Ἡ διὰ τῶν τραπεζῶν εἰσαγομένη μεταβολὴ συνίσταται μᾶλλον εἰς τὰ ἑξῆς: Ἐπιταχύνουν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ χρήματος, διότι ἀποτρέπουν τὴν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀπώλειαν χρόνου, ὅπερ θὰ συνέβαινε ἐν περιπτώσει πληρωμῆς τοῖς μετρητοῖς. Ἐπειτα προκαλοῦν συμψηφισμὸν τῶν πληρωμῶν, ὅπερ ἀποτρέπει τὰς πληρωμὰς τοῖς μετρητοῖς, ἐπιτρέπει τὴν μὲ μικρότερα χρηματικά (εἰς ρευστόν) ἐφόδια διεξαγωγὴν τῶν συναλλαγῶν καὶ περιορίζει εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸ ἡμερῶν ἐν ἀναμονῇ ἐκπληρώσεως ὑποχρεώσεων ἔστω καὶ ἀμέσων χρημάτων.

Καὶ ἐὰν ἡ μέσῳ τραπεζῶν πληρωμὴ δὲν ἔῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὸν ἑκατονταπλασιασμὸν τῆς ταχύτητος τῆς κυκλοφορίας, ὅπερ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς συνεχῆς συρροῆς καὶ διαρροῆς χρήματος εἰς τὰ Ταμεία τῶν Τραπεζῶν, θὰ ἦτο εὐκόλον νὰ ἰσχυρισθῶμεν, πάντως ἐπενεργεῖ—ἀναλόγως τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ὀλοκληρώσεως διὰ κεντρικῶν ἰδρυμάτων, συμψηφιστικῶν γραφείων κλπ.— ὥστε ἡ φυσικὴ ταχύτης κυκλοφορίας τῶν 2 δισεκατομμυρίων «ἐνεργοῦ» χρήματος νὰ διπλασιασθῇ, νὰ τριπλασιασθῇ κλπ.

Ἐὰν τώρα λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὴν ἀρχικῶς ἐξετασθεῖσαν μετατροπὴν τῶν ἐτέρων 2 δισεκατομ. «ἡμερῶν» (ἀποταμιευμένου) χρήματος εἰς «ἐργαζόμενον» τοιοῦτον, ὅπερ σημαίνει καθ' ἑαυτὸ διπλασιασμὸν τῆς κυκλοφορίας καὶ σκεφθῶμεν, ὅτι τὸ ἄλλοτε «ἡμερῶν» τοῦτο χρήμα κυκλοφορεῖ διὰ τῶν τραπεζῶν μετ' ἰδίαν ταχύτητα ὡς καὶ τὸ λοιπὸν, τὸ ἔξ ὑπαρχῆς δηλ. «ἐνεργόν», προκύπτει ἡ εἰκὼν μιᾶς σημαντικωτάτης ἐντάσεως τῆς χρηματικῆς οἰκονομίας καὶ μίᾳ κατ' ἐξοχὴν ἀνεπτυγμένην χρησιμοποιήσεως τῆς ἐνσωματωμένης εἰς τὸ χρήμα ἀγοραστικῆς δυνάμεως.

Ἐντεῦθεν δὲν ἔπεται βεβαίως, ὅτι πρόκειται περὶ ὑπερκορεσμοῦ τῆς οἰκονομίας μετ' ἄχρημα οὔτε περὶ πληθωρισμοῦ.

Μία ἀξίησις τοῦ χρήματος ἢ ἐπιτάχυνσις τῆς κυκλοφορίας, ἢ ὁποῖα προκύπτει ἀπὸ μίαν φυσικὴν συναλλακτικὴν ἀνάγκην, ὡς εἶναι ἡ βαθμιαία παρεμβολὴ τῆς τραπεζῆς μεταξὺ τοῦ ἀποταμιευόντος καὶ τοῦ δανειζόμενου, οὐδέποτε δύναται νὰ βλάψῃ ἐν ὑγιῆς χρήμα.

Νόσηρότητα προκαλοῦν εἰς τὸ χρήμα μόνον ἀθαίρετοι ἐνέργειαι, αἱ ὁποῖαι ἄπτονται αὐτοῦ ἐν τῇ ιδιότητι του, ὡς ἀντιπροσωπευτικοῦ ἀγοραστικῆς δυνάμεως καὶ φέρον τὴν ἐν αὐτῷ ἐκφραζομένην σχέσιν, οὐδέποτε ὅμως ἡ ἀναμόρφωσις τῶν συναλλακτικῶν συνηθειῶν, αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦν τὸ ὀργανικῶς ἀμετάβλητον χρήμα

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ

ΜΟΥΣΙΚΗ

‘Ο καλλιτεχνικός απολογισμός του λήξαντος έτους δέν στάθηκε ιδιαίτερα αξιοσημείωτος. ‘Αν έξαιρέση κανείς τή μουσική, ή όποία όλονέν και κατακτᾶ ἔδαφος και τόν κινηματογράφον, όστις αὐξάνει τούς πιστούς και... τās αἰθούσας του, τὸ βιβλίον και τὸ θέατρον διέρχονται κρίσιν δεινήν, τὸ τελευταίον δέ ἰδιαίτερος διέρχεται ἀληθῶς τραγικός στιγμής. ‘Εκδόσεις νέων βιβλίων ἔχουν σχεδόν σταματήσει και πολλοί συγγραφείς δέν τολμοῦν νά τυπώσουν τὰ πονήματά των. Τὰ θέατρα, ἔκτος τοῦ ἐπιχορηγομένου Βασιλικοῦ, φυτοζωοῦν. ‘Η κρίσις ἤγγισε και αὐτούς τούς θιάσους Μαρίκας και ‘Αλίκης, κατέστρεψε δέ κυριολεκτικῶς τήν ὀπερέτταν και τήν ἐπιθεώρησιν, ἥτις ἐξεκένωσε τήν πρωτεύουσαν και ἐτρόπη πανικόβλητος πρὸς τās ἐπαρχίας, μή δυναθεῖσα ὅμως και ἐκεῖ νά διαφύγῃ τὸ μοιραῖον, κατά τὸ

πλεῖστον. ‘Η ἐπιχείρησις τῆς «‘Οπερέττας ‘Αθηνῶν» ἔκλεισε με ἀρκετῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων δραχμῶν παθητικῶν και γενικῶς σκληρῆ ἀνεργία μασιτίζει τόν θεατρικόν κόσμον. Τήν κατάστασιν ταύτην εἰμῆθα βέβαιοι, ὅτι θ’ ἀντιμετωπίσουν θαρραλέως και ἀποφασιστικῶς τὰ ‘Υπουργεῖα Παιδείας και Τύπου και Τουρισμοῦ. Μετά τήν ἀπαγόρευσιν τῶν βιβλίων τῶν ἐφημερίδων, πρέπει νά τωνωθῇ ὅπωςδῆποτε τὸ ‘Ελληνικόν βιβλίον. ‘Η κατά τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὀργανωθείσα ἔκθεσις τοῦ ‘Ελληνικοῦ βιβλίου ἐπέδειξε τεραστίως καλλιτεχνικῶς προόδους ται τὸ ἐνδιαφέροντοῦ ‘Υφυπουργοῦ κ. Νικολοῦδῃ ἀποτελεῖ τήν καλύτεραν ἐγγύησιν διά τήν μελλοντικὴν προστασίαν του. ‘Οσον ἀφορᾷ τὸ θέατρον φρονοῦμεν, ὅτι μετά τήν ἐπισκευήν τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρον πρέπει νά στεγασθῇ ἐν αὐτῷ ἡ ‘Εθνικὴ Μουσικὴ Σκηνή

ὀργανουμένη κατά τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρον και περιλαμβάνουσα Μελόδραμα, ‘Οπερέτταν και Λαϊκῶς Συναυλίας, τās τελευταίας μάλιστα εἰς μεγάλην κλίμακα πρὸς μουσικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ Λαοῦ. «‘Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ» Εἰς τὸ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ: «Τί δροσερὸ ἔργο! Εἶναι σὰ ν’ ἀνοιγῆς μιὰ μοτιλίλια σαμπάνια φραπέ». Τὰ ἐπιγραμματικά αὐτὰ λόγια ἀπὸ τήν κριτικὴν τοῦ ἀειμνήστου Δ. Χατζοπούλου, τὰ ὅποια δημοσιεύει ὁ κ. Ξενόπουλος στὸν αὐτοπρόλογόν του στὸ πρόγραμμα τοῦ Θεάτρον, συνοψίζουν και τās γνώμας τοῦ ὑποφαινομένου ἐπὶ τῆς παλαιᾶς κωμωδίας τοῦ σεβαστοῦ ‘Ακαδημαϊκοῦ. Γιατί βέβαια, τὸ ἔργο δέν εἶναι δυνατόν νά κριθῇ σοβαρὰ. ‘Ενα σκηνικὸ παιχνίδι 4 πράξεων με κεντρικόν ἄξονα τήν ἔμμορφη και τσαχπῖνα δουλίτσα Καλλιόπη,

με θεατρικώτατον και ρέοντα διάλογον και εὐφυᾶ σκηνικὰ εὐρήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα προετοιμάζει τὸ ἄλλο και ὄλα μαζί τὸ happy end τοῦ ἔργου. Αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἔργου ἀπὸ τούς ἐκτελεστὰς του συνοψίζονται εἰς γοργότητα παιξίματος, κέφι και μπρίο και πιστὴ σκηνοθεσία και ἐνδυμασίαι, ἀπὸ τόν regisseur του. Καί σ’ αὐτὲς στάθηκε ἀπόλυτα τυχερὸ ἀπὸ τὸ ἔμφυχο ὑλικὸ τοῦ Θεάτρον. ‘Η Κα Μανωλίδου παρ’ ὄλη τήν καταθλιπτικὴν σύγκρισιν τήν ὁποῖαν ἐπέβαλεν ὁ ρόλος τῆς, με τήν μεγάλην μας πρώτην διδάξασαν πρωταγωνίστριαν, ἐκράτησε ἰκανοποιητικῶτα τὸ μέρος τῆς. ‘Απὸ τούς λοιπούς ἐκτελεστὰς ἡ Δις Παπαδάκη και ὁ κ. Παρασκευᾶς ὑπῆρξαν οἱ ἀριστεῖς με ἐξαιρετικὴν ἀπόδοσιν τῶν τύπων των. Τέλος οἱ κ. κ. Ροντήρης, Κλώνης, Φωκᾶς ἔδωσαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἄσφογον τήν σκηνοθετικὴν, σκηνογραφικὴν και ἐνδυμασιακὴν πλευρᾶν τοῦ ἔργου. «ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΖΟΦΟΥ» ΑΠὸ τὸ «ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΘΕΑΤΡΟ» ΣΤὸ ΘΕΑΤΡΟ ΑΛΙΚΗΣ «Θέατρο Τέχνης», «Ἐλευθερα Σκηνή», «Μαρίκα — Κυβέλη», «Καινούργιο Θέατρο», τέσσαρες σταθμοὶ τοῦ συγχρόνου θεάτρον, ἀπὸ τούς ὁποίους ἔξορμᾷ ὁ κ. Σπύρος Μελάς, δίδει μιάν ὠθησιν, δρέπει μερικὰς ἐπιτυχίας, ἀποχωρεῖ και τὸ συγκρότημα διαλύεται. Δέν θέλομεν νά προδικάσωμεν τήν τύχην τοῦ «Καινούργιου Θεάτρον», ἐπειδὴ ἀγαποῦμε τὸ θέατρο. ‘Αλλ’ οὔτε τὸ κτίριο, οὔτε ἡ σκηνή, οὔτε τὸ ἀνθρωπίνον ὑλικὸ βοηθεῖ ἀόλυτα τήν νέα προσπάθεια τοῦ σκηνοθέτου και ‘Ακαδημαϊκοῦ, στήν ὁποία ἐν τούτοις εὐχόμεθα κάθε προκοπή.

‘Ο κ. J. D. Rockefeller Jr. διέθεσε 2 ἑκατομμύρια δολλαρίων διά τήν κατασκευὴν ἀρχαιολογικοῦ μουσείου ἐν ‘Ιεροσολύμοις. Τὰ κτίρια ἀνηγέρθησαν εἰς τήν ὁδὸν τῆς Γεθσημανῆ και ἐστοίχισαν 850.000 δολλάρια.

* ‘Η ἀπονομή τοῦ βραβείου Nobel εἰς τόν μέγalon ἀπόστολον και μαχητὴν τῆς Εἰρήνης Carl von Ossietzky ὀλίγον δεῖν νά προκαλέσῃ και διπλωματικὸν ἐπεισόδιον μεταξύ Σουηδίας και Γερμανίας. ‘Ανεξαρτήτως ὀρισμένων ἐπιφυλάξεων διά τοῦ τρόπου τῆς πολεμικῆς τοῦ Ossietzky ὁ κόσμος περιβάλλει με ἐμπιστοσύνην τούς Σουηδοὺς ‘Ακαδημαϊκοὺς οἵτινες κρίνουν τούς ὑποψηφίους ἀπὸ εὐρυτάτης ἀπόψεως.

* ‘Υπὸ τοῦ οἴκου A. Fayard et Cie τῶν Παρισίων ἐξεδόθη μεγάλη και περισπούδαστος ἱστορικὴ μελέτη τοῦ κ. A. Cohen ἐν τῇ ὁποία ἐξετάζεται ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρι τοῦ θανάτου τῆς, ἡ μεγάλη ‘Αθηναϊκὴ Δημοκρατία.

‘Η μελέτη αὕτη καθίσταται λίαν ἐπίκαιρος σήμερον ὀπότε ἡ ἱστορία ἀντιγράφουσα τούς αἰῶνας, καταδεικνύει πόσον ὀλέθριος ὑπῆρξε πάντοτε ὁ ἐθνικτῶνος ἐσωτερικὸς διχασμός.

* Τὸ λῆξαν 1936 τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε διά τήν ‘Ελλάδα ἔτος μὲν θανάτων, ἀλλ’ ἀφ’ ἑτέρου ἔτος σημαντικώτατον διότι κατ’ αὐτὸ ἀνέτειλεν ἡ ἱστορικὴ ἡμέρα τῆς 4ης Αὐγούστου ἡ ὁποία ἐπιτρέπει τὸ 1937 νά φωτίξῃ τὸ

“Ἔθνος μας με ἄλλην ἐντελῶς παρὰ τόν προηγούμενον ‘Ιανουάριον μορφήν, ὑπῆρξε και διά τās λοιπὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας πολυκύμαντον. Εὐτυχῶς, ἂν ἐξαιρέσῃ τις τήν δυστυχεῖ σπαρασσομένην ‘Ισπανίαν, οὐδαμῶς ἀφῆκε βαθεῖα ἴχνη τῆς διαβάσεώς του. ‘Η Γαλλία ἐπανευρίσκει τόν ὑγιᾶ ἑαυτὸν τῆς, ἡ ‘Αγγλία παρέκαμψεν εὐστόχως τήν ἀπειληθεῖσαν ἐξ σίτίας τοῦ γάμου τοῦ Βασιλέως τῆς κρίσιν, ἐν τῇ Πορτογαλίᾳ ἐμπεδώθη ἡ διασαλευθεῖσα τάξις, τὸ Βέλγιον προχωρεῖ πρὸς τήν πρόδον με τόν λαμπρὸν βασιλέα του, ἡ Γερμανία και ἡ ‘Ιταλία χωρὶς νά ἐγκαταλείπουν τās στρατιωτικὰς παρασκευὰς των ἐργάζονται και εἰρηνικῶς.

Εἰς τήν Βαλκανικὴν, τήν παλαιάν Εὐρωπαϊκὴν πυριτιδαποθήκην, ἀπολύτως ἡσυχία ἐπικρατεῖ και φιλικώταται σχέσεις ὑπάρχουν μεταξύ τῶν 4 Βασιλείων και τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας. Καί αὕτη ἀκόμη ἡ ‘Αλβανία, ἀκολουθεῖ τόν γενικόν ρυθμόν τοῦ ἐκπολιτισμοῦ και τῆς εἰρηνικῆς διαμορφώσεως.

Εἰς τήν Βαλκανικὴν, τήν παλαιάν Εὐρωπαϊκὴν πυριτιδαποθήκην, ἀπολύτως ἡσυχία ἐπικρατεῖ και φιλικώταται σχέσεις ὑπάρχουν μεταξύ τῶν 4 Βασιλείων και τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας. Καί αὕτη ἀκόμη ἡ ‘Αλβανία, ἀκολουθεῖ τόν γενικόν ρυθμόν τοῦ ἐκπολιτισμοῦ και τῆς εἰρηνικῆς διαμορφώσεως.

Εἰς τήν Βαλκανικὴν, τήν παλαιάν Εὐρωπαϊκὴν πυριτιδαποθήκην, ἀπολύτως ἡσυχία ἐπικρατεῖ και φιλικώταται σχέσεις ὑπάρχουν μεταξύ τῶν 4 Βασιλείων και τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας. Καί αὕτη ἀκόμη ἡ ‘Αλβανία, ἀκολουθεῖ τόν γενικόν ρυθμόν τοῦ ἐκπολιτισμοῦ και τῆς εἰρηνικῆς διαμορφώσεως.

N. M.

ἄλλοτε πρὸς τήν μίαν και ἄλλοτε πρὸς τήν ἄλλην κατεύθυνσιν.

Τὸ ἀβλαβὲς τῆς ἐπιταχύνσεως τῆς κυκλοφορίας προκύπτει γαί ἐκ τῶν κάτωθι: Αἱ Τράπεζαι παραχωροῦν τὸ εἰς αὐτὰς συγκεντρούμενον χρήμα μόνον εἰς πρόσωπα δυνάμενα νά πληρώσουν διά τοῦτο τόκον. Τόκον ὅμως δύνανται νά πληρώσουν ὅσοι ἔχουν εἰσόδημα ἐκ τοῦ δανειζομένου χρήματος, ὅπερ προϋποθέτει παραγωγικὴν και οὐχὶ καταναλωτικὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ. Οἱ λαμβάνοντες πιστώσεις προκαλοῦν ζωηροτέρην προσφορᾶν ἀγαθῶν και ἐπιρκεστέρον ἐφοδιασμόν τῆς ἀγορᾶς, ἐξ οὔ τῆς ἰσχυρῆς ὑποτιμῆσεως τῶν ἀξιθηθέντων ἀγαθῶν. Παρὰ ταῦτα δέν φθάνομεν εἰς αἰσθητὴν και βλαπτικὴν τῆς παραγωγικότητος πίεσιν τῶν τιμῶν, διότι συγχρόνως με τήν ἐνισχυμένην προσφορᾶν συμπάτει ἐνισχυμένη ἐπίσης ζήτησις. Εἶδομεν ἤδη, ὅτι ἡ ταχύτερα κυκλοφορία (μεσολαβῆσει τῶν Τραπεζῶν) ἔχει ἀκριβῶς τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα με τήν αὐξήσιν τοῦ πλῆθους τοῦ χρήματος, ἰσχυρᾶν δυνάμει. αἰξήσιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως και μάλιστα οὐχὶ «ἡρεμούσης» ἀλλ’ «ἐργαζομένης» τοιαύτης, ἥτις δηλ. ἐμφανίζεται εἰς τήν ἀγορᾶν ὡς ζήτησις. ‘Η οὕτως ἐνισχυομένη ζήτησις κρατεῖ τήν ἰσορροπίαν εἰς τήν προκύψασαν νέαν προσφορᾶν και ἐξουδετερώνει τήν πίεσιν τῶν τιμῶν, ἡ ὁποία προέκυψεν ἀπὸ τήν ἡξυμένην παραγωγὴν. Δυνάμεθα ἤδη νά διακρίνωμεν σαφῶς τήν διαφορᾶν μεταξύ τῆς τεχνητῆς δι’ αὐθαγῶτων ἐνεργειῶν προκαλουμένης ἀριθμητικῆς αὐξήσεως τοῦ χρήματος και τῆς φυσικῆς ἐξ αὐτῆς τῆς οἰκονομίας ἀπορροούσης κυκλοφοριακῆς αὐξήσεως. ‘Η πρώτη αὐξάνει τήν κατανάλωσιν χωρὶς ἀντίστοιχον ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς, ἐνεργεῖ ὅθεν ἀνατιμητικῶς και λαμβάνει οὕτω ἀπὸ τὸ χρήμα ἐν μέρος

τῆς ἀγοραστικῆς του δυνάμεως· ἡ δευτέρα αὐξάνει ἐπίσης τήν κατανάλωσιν, ἀντιπαρατάσει ὅμως συγχρόνως εἰς τήν μεγαλύτεραν κατανάλωσιν, μεγαλύτεραν παραγωγὴν, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει τήν ἰκανοποίησιν τῆς ἡξυμένης κατανάλωσεως χωρὶς ἀνατίμησιν, ἀφήνει ἐπομένως εἰς τὸ χρήμα τήν μέχρι τοῦδε ἀγοραστικὴν του δύναμιν.

‘Η παρέμβασις ὅθεν τῶν Τραπεζῶν εἰς τόν οἰκονομικόν κύκλον δέν ἔχει δυσμενεῖς ἀπὸ ἀπόψεως νομισματικῆς πολιτικῆς συνέπειας, αἱ δὲ διά τῆς περὶ ἧς πρόκειται παρεμβολῆς εἰσαγόμεναι μεταβολαὶ ἀσκοῦν τήν ἐπίδρασίν των εἰς ἄλλο πεδῖον και συγκεκριμένως εἰς τὸ πιστωτικόν και τὸ ἀφορῶν τήν κοινωνικὴν ἐξέλιξιν.

‘Ενταῦθα ἡ ἀνάπτυξις ἰσχυροῦ τραπεζικοῦ συστήματος φέρει σημαντικὰς μεταβολὰς, τās ὁποίας καθορίζομεν ἐν συντόμῳ κατωτέρω:

Αἱ Τράπεζαι δανείζουσαι χρήματα, μεταβάλλουν ταῦτα εἰς παραγωγικὴν ἐνεργὸν ἀγοραστικὴν δύναμιν, ἐνῶ ἀνευ αὐτῶν θὰ ἔμεινον νεκρά.

Τὰ χρήματα ταῦτα ἀπὸ ἀπόψεως τοῦ δανειζομένου λογίζονται ὡς «κεφάλαιον». Διὰ τούς καταθέτας ὅμως παραμένουν «χρήματα», ὡς ἐάν εἶχον εἰς χεῖράς των τὰ κατατεθέντα εἰς τās Τραπεζῆς νομίσματα.

Ὡς «κεφάλαιον» θεωροῦν οἱ καταθέται χρήματα, τὰ ὁποία κατέθεσαν, ἐπὶ μεγαλύτερῳ φυσικῷ τόκῳ, διὰ νά τὰ χρησιμοποιήσουν μετὰ ἕξ μῆνας ἢ ὀλόκληρον ἔτος κλπ.

‘Εντεῦθεν προκύπτει χάσμα μεταξύ τῆς οἰκονομικῆς λειτουργίας, εἰς τήν ὁποίαν αἱ Τράπεζαι ἔδωσαν τὰ χρήματα και τῆς νομίμου ἀπατήσεως τῶν καταθετῶν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἔχουν κατά τῆς Τραπεζῆς ἀπαίτησιν «ἐπὶ χρήματος»,

δηλ. ἀμέσως χρησιμοποιησίμου ἀγοραστικῆς δυνάμεως, ἐνῶ ἡ Τράπεζα ἔχει ἀπαίτησιν ἐπὶ «κεφαλαίου», δηλ. πρὸς τὸ παρὸν ἀκινήτοποιημένης και βραδύτερον μόνον χρησιμοποιησίμου ἀγοραστικῆς δυνάμεως. ‘Εάν ἤδη οἱ καταθέται ζητήσουν νά ἀναλάβουν τās καταθέσεις των εἰς ἔκτασιν μεγαλύτεραν τῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τηρουμένων διαθέσιμων, τότε κατ’ ἀνάγκην θὰ ἐκσπάσῃ κρίσις. Οἷτος εἶναι ὁ πρώτος πιστωτικῶς κίνδυνος, ὁ ὁποῖος προκύπτει ἐκ τῆς καθιερώσεως τῆς ἀνευ μετρητῶν πληρωμῆς.

‘Ο δεύτερος κίνδυνος, κοινωνικῆς φύσεως οὔτος, ἀφορᾷ τήν «ἀσφάλειαν» και παίζει σπουδαῖον ρόλον εἰς μιάν πιστωτικὴν οἰκονομίαν.

Δεδομένου, ὅτι αἱ Τράπεζαι ἐργάζονται με ξένα χρήματα, εἶναι ὑποχρεωμένοι νά προσέχουν πάρα πολὺ εἰς τήν ἐκλογὴν τῶν ὑφειλετῶν των μεταξύ τῶν δυναμένων νά παράσχουν ἐπαρκῆ ἀσφάλειαν.

‘Εντεῦθεν ὅμως ὀρισμένα μόνον τάξεις ἔχουν τὸ πλεονέκτημα νά ἐργάζονται με τὰ χρήματα τοῦ μεγάλου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ, ὅπερ τοῖς προσοῖδει μεγάλην και πολλὰκις κακῶς χρησιμοποιηθεῖσαν δύναμιν, ἐναντι τῶν μὴ προνομιούχων τάξεων, ὡς ἐπίσης και ἰσχυρᾶν ὑπεροχὴν εἰς τόν οἰκονομικόν ἀνταγωνισμόν με πιθανόν ἀποτέλεσμα τήν καταπίεσιν τῶν μικρῶν και τήν προλεταροποίησιν των.

‘Εδῶ δέον νά ἀναζητηθῇ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ τόκου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία θεωρεῖ ἀνήθικον τήν ἐπὶ τόκῳ χρησιμοποίησιν ξένων χρημάτων.

‘Εδῶ ὑπάρχει ἀκόμη εἰς τεράστιος κίνδυνος, ὁ ὁποῖος δύναται νά διαφθεῖρη και νά βλάψῃ τόν κρατικόν ὀργανισμόν.

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Πολιτικὴ τοποθετήσιν και πιστωτικὴ πολιτικὴ—Ρευστότης.

δηλ. ἀμέσως χρησιμοποιησίμου ἀγοραστικῆς δυνάμεως, ἐνῶ ἡ Τράπεζα ἔχει ἀπαίτησιν ἐπὶ «κεφαλαίου», δηλ. πρὸς τὸ παρὸν ἀκινήτοποιημένης και βραδύτερον μόνον χρησιμοποιησίμου ἀγοραστικῆς δυνάμεως. ‘Εάν ἤδη οἱ καταθέται ζητήσουν νά ἀναλάβουν τās καταθέσεις των εἰς ἔκτασιν μεγαλύτεραν τῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τηρουμένων διαθέσιμων, τότε κατ’ ἀνάγκην θὰ ἐκσπάσῃ κρίσις. Οἷτος εἶναι ὁ πρώτος πιστωτικῶς κίνδυνος, ὁ ὁποῖος προκύπτει ἐκ τῆς καθιερώσεως τῆς ἀνευ μετρητῶν πληρωμῆς.

‘Ο δεύτερος κίνδυνος, κοινωνικῆς φύσεως οὔτος, ἀφορᾷ τήν «ἀσφάλειαν» και παίζει σπουδαῖον ρόλον εἰς μιάν πιστωτικὴν οἰκονομίαν.

Δεδομένου, ὅτι αἱ Τράπεζαι ἐργάζονται με ξένα χρήματα, εἶναι ὑποχρεωμένοι νά προσέχουν πάρα πολὺ εἰς τήν ἐκλογὴν τῶν ὑφειλετῶν των μεταξύ τῶν δυναμένων νά παράσχουν ἐπαρκῆ ἀσφάλειαν.

‘Εντεῦθεν ὅμως ὀρισμένα μόνον τάξεις ἔχουν τὸ πλεονέκτημα νά ἐργάζονται με τὰ χρήματα τοῦ μεγάλου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ, ὅπερ τοῖς προσοῖδει μεγάλην και πολλὰκις κακῶς χρησιμοποιηθεῖσαν δύναμιν, ἐναντι τῶν μὴ προνομιούχων τάξεων, ὡς ἐπίσης και ἰσχυρᾶν ὑπεροχὴν εἰς τόν οἰκονομικόν ἀνταγωνισμόν με πιθανόν ἀποτέλεσμα τήν καταπίεσιν τῶν μικρῶν και τήν προλεταροποίησιν των.

‘Εδῶ δέον νά ἀναζητηθῇ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ τόκου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία θεωρεῖ ἀνήθικον τήν ἐπὶ τόκῳ χρησιμοποίησιν ξένων χρημάτων.

‘Εδῶ ὑπάρχει ἀκόμη εἰς τεράστιος κίνδυνος, ὁ ὁποῖος δύναται νά διαφθεῖρη και νά βλάψῃ τόν κρατικόν ὀργανισμόν.

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Πολιτικὴ τοποθετήσιν και πιστωτικὴ πολιτικὴ—Ρευστότης.

Τὸ Μουσεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν τῆς Μόσχας ἐπεράτωσε τήν συναρμολόγησιν ἐνός ὠραιωτάτου μωσαϊκοῦ τοῦ 1ου Μ. Χ. αἰῶνος καὶ παριστῶντος τήν μάχην τοῦ Θησέως και τοῦ Μινωταύρου. Τὸ μωσαϊκόν τοῦτο ἔχει διαστάσεις 1,50X1 μέτρον.

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Χίτλερ, ὅστις και θὰ καλύψῃ τὸ μεγαλειότερον μέρος τῶν ἐξόδων, θὰ ἀνεγερθῇ ἐν Βόννῃ αἰώνιον ἀναμνηστικόν μνημεῖον τοῦ Μπετόβεν ὕψους 3 μέτρων.

Τὸ Μουσεῖον τῶν Νέων Τεχνῶν τῆς Ν. ‘Υόρκης ἡγόρασε σειρᾶν παλαιῶν films διευκολυνόντων τήν μελέτην τῆς προόδου τῆς κινηματογραφικῆς Τέχνης. Μεταξὺ ἄλλων διακρίνονται ἡ “Ἄννα Μπολένα (1920) με τόν Γιάννιγκς, ἡ Μητρόπολις (1926) καθὼς και πολλὰ ταινία γυρισθεῖσα κατά τὰ ἔτη 1898 ἕως 1905 ἐν Γερμανίᾳ.

Συνιστῶμεν τήν ἀνάγνωσιν τῶν ἐξῆς νεοεκδοθέντων βιβλίων:

- J. Bainville ; La Troisième Republique.
- Binet-Valmer ; Le Fumier.
- H. Bordeaux ; La peur de vivre.
- G. Ferrero ; Bonaparte en Italie.
- F. Nicolas ; De Nietzsche à Hitler.
- E. Wallace ; La Terreur.
- H. Massis ; Notre ami Psichari.

ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΙΤΑ

Υπό κ. ΗΛ. ΠΕΤΡΟΥ, Φυσιοθεραπευτού

Εξ του βιβλίου 'Υγιεινή και Θεραπευτική Δίαιτα, τῆς εὐγενεῖς ἀδείας τοῦ Συγγραφέως]

Τὸ κεφάλαιο αὐτὸ εἶναι ἀφιερωμένο στὴ δίαιτα ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσουν οἱ ἀρρωστοί, ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ χρόνιες παθήσεις. Προτοῦ προχωρήσω ὅμως θεωρῶ ἀπαραίτητο νὰ μιλήσω ἐδῶ, ἔστω καί συνοπτικά, γιὰ τὴ νηστεία—ἐνα σπουδαιότατο θεραπευτικὸ μέσο τῆς σύγχρονης ὑγιεινῆς, τῆς Φυσιοθεραπείας, μέσο ποὺ μετὰ κάθε λεπτομέρεια ἐξετάζεται στὸ βιβλίον μου «Φυσικὴ Ὑγιεινή».

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΑΝΑΚΕΙΑ

Ἡ νηστειοθεραπεία εἶναι ἡ φυσική—ἐπομένως καὶ πὺ παλαιά—ἡ ἀσφαλέστερη καὶ ἡ ταχύτερη θεραπευτικὴ μέθοδος. Τὸ μόνο μέσο ποὺ ἐπιδρᾷ εὐεργετικῶτατα σ' ὅλες τὶς ἀρρώστειες ἢ μάλλον, γιὰ τὴν ἀκούβεια τῆς φάσεως, σ' ὅλες τὶς μορφῆς ἢ φάσεις τῆς ἀρρώστειας. Πραγματικὴ πανάκεια.

Ὅταν κανεὶς ὑποφέρει ἀπὸ κάποιαν ὀξείαν ἀρρώστεια δηλαδὴ ἀπὸ ἐντονο πόνο, πυρετὸ κλπ. τὸ σῶμά του, εἶναι ἀρκετὰ φορτωμένο ἀπὸ τοξίνες καὶ δηλητήρια ὡστε δὲν πρέπει ν' αὐξήσῃ ποὺ τὸ κακὸ δίδοντα τροφή, ποὺ σὲ τέτοια περίπτωσι, ὄχι μόνον δὲν χρησιμοποιεῖται, γιὰτὶ δὲν χωνεύεται καὶ δὲν ἀφομοιώνεται, ἀλλὰ χειροτερεύει τὴν κατάστασι, γιὰτὶ ἡ τροφή ποὺ δὲν χωνεύεται κανονικά, παθαίνει ζύμωσι. Καὶ μετὰ τὴν ἀποσύνθεσι παράγονται καὶ ἄλλες δηλητηριώδεις οὐσίαι ποὺ αὐξάνουν τὸ κακὸ. Περιπλέον, ἀν ἡ τροφή εἶναι ἀνθυγιεινὴ—καὶ πάντα ἀνθυγιεινὴ εἶναι ἡ τροφή ποὺ συνήθως δίδεται στοὺς ἀσθενεῖς—ἡ βλάβη γίνεται ἀκόμη πύο μεγάλη. Ἄλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ, μετὰ τὸ νὰ τρώῃ δ ἀσθενής, διασπᾶ τὶς προσπάθειαι γιὰ τὴ χώνευσι, προσπάθειαι ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐντείνῃ ὅλες μαζιστὴν ἀποτοξίνωσι καὶ ἐπούλωσι τῶν ἐσωτερικῶν ἢ ἐξωτερικῶν πληγῶν κ' ἔτσι ἡ ἀνάρρωσις ἐπιβραδύνεται.

Ὅλα τὰ ζῶα ἐνστικτικῶς ὑπακούουν στοὺς νόμους τῆς φύσεως, καὶ βλέπομε νὰ μὴ τρώωσι τίποτε ὅταν εἶναι ταραγμένα ἢ ἀρρωστα, ὡσποῦ νὰ ἡσυχάσουν καὶ θεραπευθοῦν.

Η ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑΣ

Γιὰ τὴν ἀρρώστεια ὑπεύθυνη εἶναι ἡ δηλητηριώδης ὕλη ποὺ βρίσκεται στὸν ὄργανισμὸ μας. Κι' αὐτὴ ἡ ὕλη ἢ εἰσάγεται μετὰ τὴν ἀκατάλληλη διατροφή ἢ δημιουργεῖται ἐντὸς τοῦ ὄργανισμοῦ, λογωφ τῶν ἀκαταλλῆλων συνδυασμῶν τῶν τροφῶν ἢ ἄλλων ἀνθυγιεινῶν συνηθειῶν μας. Καὶ γιὰ νὰ μπορέσῃ ὁ ὄργανισμὸς ν' ἀπομακρύνῃ αὐτὴν τὴν ὕλη πρέπει νὰ μὴ ἀπασχολῆ τὴν ἐνέργειά του μετὰ ἄλλες προσπάθειαι καὶ μάλιστα τὸν ἀγῶνα ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ τὴ πέψι καὶ τὴν ἀφομοίωσι. Διαφορετικὰ τὰ περιττὰ πάχη καὶ οἱ νοσηρῆς ἐξένες οὐσίαι τοῦ σώματος δὲν ἀπορρίπτονται. Συνέπεια αὐτῆς τῆς καταστάσεως θὰ εἶναι νὰ ὑποφέρωμε πάντα ἀπὸ πολλὰς φάσεις τῆς ἀρρώστειας, ἀν δὲν παρρησιασθῆ κάποια ὀξεία μορφή. Στὴν τελευταία περίπτωσι δὲ πολλὰς φορὲς ὑποκύπτει ὁ ἀρρωστος, ἀν δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτουμένη ἀνθεκτικότητα γιὰ τὴν κρίσι τῆς ἀρρώστειας.

Κατὰ τὴν νηστεία οἱ πνεύμονες, τὸ δέρμα, τὸ σπύδι, τὰ νεφρὰ καὶ τὰ ἔντερα δουλεύουν ἐντατικά καὶ ἀκατάπαντα γιὰ τὸν αὐτοκαθαρισμὸ τοῦ ὄργανισμοῦ. Καὶ εἶναι ὁ μόνος τρόπος ἀποτοξίνωσεως τοῦ σώματος. Καμμία χημική ἢ ἄλλη τεχνικὴ ἐπέμβασις δὲν μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ τὴν κατάστασι. Μόλλον δυσχεραίνει τὴν λειτουργία αὐτῆ.

Μετὰ τὴν νηστεία ἔχουν θεραπυτὴ πλεῖστοι θεωρούμενοι ἀνίατοι. Στὴν Ἑλλάδα, εἰδικώτερα,

ὑπάρχει ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς θεραπευθέντων μετὰ τὴ νηστεία. Καὶ σημειώσατε ὅτι ὅλοι ἦσαν ἀπελπιστικῆς καταστάσεως. Γιατὶ, ἀν ὑπῆρχε σωτηρία μετὰ κάποιαν ἀλλεμῆθοδο, ποτὲ δὲν θὰ ἀπεφάσιζαν ἴσως νὰ μείνουν ἀπολύτως νηστικοὶ ἐπὶ μέρες κ' ἑβδομάδες ἀκόμη.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Θὰ ἀναφέρωμε ἐλάχιστες ἀπὸ τὶς πλεῖστες περιπτώσεις «ἀνιάτων» ποὺ θεραπεύθησαν ἐδῶ μετὰ τὴ νηστεία.

Κάποιοι κύριοι, ἑδῶ ἐτῶν, πειραιώτην, ἀφοῦ οἱ θεράποντες τοῦ νοσοκομείου, ὅπου ἐνοσηλεύετο, ἀπεράνθησαν ὅτι λίγες ἦσαν οἱ ὥρες τῆς ζωῆς του ἀκόμη, τὸν ἀπομόνωσαν νὰ πεθάνῃ. Ὁ δυστυχισμένος παρακαλοῦσε καὶ ἰκέτευε νὰ τὸν στείλουν νὰ πεθάνῃ στὸ σπίτι του, βλέποντας γιὰ τελευταία φορὰ τὴν οἰκογένειά του—τὴ γυναῖκα του καὶ τὰ ἑξὶ ἀνήλικα παιδιὰ του.

Ἡ κατηγορηματικὴ ἀπόφασις τῶν θεράποντων γιαιῶν του δὲν ἦτο καὶ πολὺ ἐπιλόγιμα. Ὁ ἀρρωστος δὲν ἦταν ἀνθρώπος, παρὰ μιὰ σκιά. Πετσοὶ καὶ κόκκαλο, χωρὶς ὄρεξι γιὰ τίποτε, μόλις εἶχε τὴ συναίσθησι ὅτι ζοῦσε. Ἡ ἀρρώστεια—ἐνα τρομερὸ ἔκζεμα ποὺ ἐπὶ χρόνια ἐφθαιρε ὅλο τὸ κορμί του—μαζὺ μετὰ τὴν μακροχρόνιο καὶ συνεχῆ ἐπιβλαβῆ θεραπεία τὸν εἶχαν φέρει σὲ σημειο ποὺ καὶ ὁ πύο αἰσιόδοξος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἐλπίζῃ τίποτε. Καὶ ὅμως ἡ νηστειοθεραπεία καὶ ἄλλα μέσα τῆς φυσιοθεραπείας ἔσωσαν τὸν ἀρρωστον αὐτόν, ποὺ σὲ διάστημα δύο μηνῶν ἀνέλαβε. Ὑστερα ἀπὸ ἑξὶ μῆνες ἔγινε τελείως ἀγνώριστος, μετὰ δέρμα καινούργιο καὶ γυαλιστερό, μετὰ μαλλιά πυκνά, μετὰ ἐμφάνισι, τέλος, ποὺ προδίδει τελείαν ὑγεία.

ΑΠ' ΟΣΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ

*Ὁ Σύλλογος πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀναληφθείσης προσπαθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας διὰ τὴν καλλιτερενσιν τῶν ὄρων διαβίωσεως τῆς σπουδαζούσης νεολαίας ἀπέστειλεν 10.000 δραχμὰς ὑπὲρ τῆς ΙΜΑΤΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ.

*Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας καὶ Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπεζῆς μας κ. Ἄλ. Κοριζῆς δι' ἐπιστολῆς του ἠγχαρίστησε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν εὐγενῆ ταύτην χειρονομίαν του.

*Ἐπίσης ὁ Σύλλογος ἤλθεν ἀρωγὸς καὶ εἰς τὰς οἰκογενείαις τοῦ ἀποβιώσαντος ἐκτάτου ὑπαλλήλου τῆς Διαχειρίσεως Κτημάτων ἐξ Ἀνταλλαγῆς Ἄριστ. Αἰγίδου διὰ δραχ. 5000 καὶ τοῦ Γαβρ. Ἰζὰκ διὰ δραχμῶν 1000.

* Τὸ Νέον Ἔτος ἀφῆρπασε ἀπὸ τὴν Συλλογικὴν Οἰκογένειαν, ἕνα ἐκλεκτόν της μέλος: τὸν Βασίλ. Μπαρλᾶν. Ὁ Σύλλογος ἔσπευσεν ἀμέσως ἀρωγὸς καὶ παρήγορος εἰς τὴν ἀπορφανισθεῖσαν οἰκογένειαν τοῦ τόσο προῶρος ἐκλιπόντος ἀγαπητοῦ καὶ ἀληθοσνήτου συναδέλφου.

* Τὴν Κυριακὴν 10 Ἰανουαρίου διεξήχθησαν αἱ ἐξετάσεις τῶν προσωρινῶν ὑπαλλήλων.

Τὰ θέματα ἦσαν εὐκολώτερα τῶν περυσινῶν ἀλλ' ἡ αἰθουσα τοῦ διαγωνισμοῦ ἦτο... παγωμένη. Εἰς αὐτὸ ἴσως νὰ ὀφείλεται καὶ τὸ «τράκ» μερικῶν ὑποψηφίων. Τὰ ἀποτελέσματα φαίνεται πῶς θὰ ἐκδοθοῦν μέχρι 1ης Μαρτίου.

* Παρὰ τὴν σημειωθεῖσαν κίνησιν κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἤδη δὲν φαίνεται μεγάλη προθυμία διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐξουσίας τοῦ Συλλόγου. Διάφορα ὀνόματα Προέδρων ψιθυρίζονται τὰ ὅποια οἱ ἐνδιαφερόμενοι σπεύδουν νὰ διαψεύσουν.

Η ΒΑΣΙΛΟΠΗΤΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΣΧΗΝ ΜΑΣ

Κατὰ τὸ ἔθιμον τοῦ Συλλόγου, μας, τὸ ἀπόγευμα τῆς 1ης τοῦ νέου ἔτους ἐγένετο εἰς τὴν Λέσχην μας ἡ καθιερωμένη εορτὴ τῆς Βασιλόπηττας.

Κατὰ ταύτην παρέστησαν ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς κ. Ἰωάν. Δροσόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπεζῆς μας κ. Ἄλεξ. Κοριζῆς μετὰ τῆς ἀξιολύτου Κυρίας Κοριζῆς, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, οἱ Διευθυνταὶ τῶν Τμημάτων κ. κ. Πέτρος Γουναράκης, Μ. Μανουριζάλης, Δημ. Δίπλας, Χρ. Δημητριάδης, Κωνστ. Τσαλίκης, ὁ τῆς γενικῆς ταμίας κ. Κων. Μπουτρίκος, οἱ Ὑποδιευθυνταὶ Κωνστ. Τρίπος, Χρ. Δροσόπουλος, Ἐμμ. Καρούδης καὶ οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Ἄνδρ. Παναγιωτίδης, Διον. Γκοῦσκος, Ἄντ. Ἀποστόλου, Νικ. Δραπανόπουλος, Ἄριστ. Βεκιαρέλης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι συναδέλφου.

Τὴν πῆτταν ἔκοιφεν ὡς συνήθως ὁ κ. Διοικητὴς τὸ δὲ νόμισμα ἔπεσεν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Ἡλ. Κουμετάκη.

Μετὰ ταῦτα οἱ κ. κ. Διοικηταὶ ἀπεσφῆθησαν μετὰ τῶν ἀνωτέρων συναδέλφων εἰς τὸ κυλικεῖον, ὅπου τοῖς προσεφέρθησαν ἀναψηκτικὰ καὶ ὁ κ. Πρόεδρος ἠγειρε πρόποσιν ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Διοικηταί,

Ἐπὶ τῆ εἰσόδῳ τοῦ νέου ἔτους εὐχεται τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς εἰς Ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκογενείαις Σας, ὑγείαν, εὐτυχίαν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων Σας.

Τὸ 1937 εἰσέρχεται ὑπὸ αἰσίοις οἰωνοῦς.

Αἱ πληγαί, τὰς ὁποίας ἀφῆκεν ὁ μέγας πόλεμος εὐρίσκονται πρὸς τὸ τέρας τῆς ἐπουλώσεώς των.

Τὰ σκοτεινὰ ἀφ' ἐτέρου νέφη, τὰ ὅποια κατὰ τὰ τέλη τοῦ λήξαντος ἔτους, εἶχον προβάλλει πρὸς στιγμὴν ἀπειλητικὰ εἰς τὸν διεθνή δρίζοντα, φαίνονται, εὐτυχῶς, διαλυόμενα ὑπὸ τοῦ ὀλονὲν ὑπερισχύοντος πνεύματος εἰρήνης καὶ συνεργασίας τῶν Κρατῶν.

Ἐθνοϊκοὶ ἐξ ἄλλου διὰ τὴν γεωργίαν καιροὶ προμηνύουσι μίαν καλὴν ἐσοδείαν, ἐγγύησιν εὐημερίας τοῦ τόπου.

Κρατικὴ δὲ φροντίς, ἐμπειροστεμμένη εἰς ἱκανοτάτας χεῖρας καὶ διοργανωτικώτατον νοῦν, ἐγγυᾶται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἀποκλήρους ἀκόμη τῆς τύχης περιθάλψιν ἀσθενείας, ἀνεργίας καὶ γήρατος.

Οἱ οἰωνοὶ λοιπὸν εἶναι καλοὶ.

Εὐχόμεθα ὁθεν, ὅπως αἱ προβλέψεις αὐταὶ ἀποβῶσι πραγματικότητες, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ Ἰδρύματός μας καὶ συνεπῶς καὶ τῶν λειτουργῶν του, τὴν κατάστασιν τῶν ὁποίων, εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψει Σας, ὅπως βελτιώσητε εὐθὺς ὡς παρασχεθῆ Ὑμῖν τοιαύτη δυνατότης.

Μετὰ τὴν βεβαίωσιν, ὅτι, ὀλόκληρον τὸ προσωπικὸν θὰ ἔχη, ὡς πάντοτε, ὀδηγόν του τὴν πιστὴν καὶ εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, ὑπὸ τὴν ἐμπειρον καὶ πεφωτισμένην Διοικήσιν Σας, εὐχόμεθα καὶ πάλιν ἐξ ὄλης ψυχῆς τὸ Νέον Ἔτος 1937 πλήρης ὑγείας καὶ εὐτυχίας.

Ὁ Διοικητὴς κ. Ἰωάν. Δροσό-

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ Συναδέλφου κ. Θ. Θεμενάκη, τὴν ὁποίαν καὶ δημοσιεύομεν κατωτέρω:

Ἐν Ἀθήναις τῆ 22 Δεκεμβρίου 1936

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Τραπεζικῆς»

Θὰ με ὑποχρεώσητε καταχωροῦντες εἰς τὴν φιλότινη «Τραπεζικὴν ὀλιγόλογον ἀπάντησιν εἰς τὰ γραφόμενα τοῦ προσφιλεστάτου μου κυρίου Μαλαματιανοῦ εἰς τὸ φύλλον ὑπ' ἀριθ. 27 τοῦ Δεκεμβρίου 1936.

1) Ὁ ὑποφαινόμενος οὐδὲν ἔπραξε διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς, εὐτυχῶς ἀποσβηθείσης, ἀγορᾶς τοῦ ἀκινήτου, ἢ οἰκοπέδου.

Ὁ φίλιτος συναδέλφους θὰ εἴρη τοὺς αἰτίους τῆς ματαίωσεως μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου του καὶ εἰς τὰς διενέξεις αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Αὐτὴ ἄλλωστε ὑπῆρξεν ἡ ἀπολογία του καὶ εἰς τὰς δύο προηγουμένας συνελεύσεις εἰς δὲ τὴν τελευταίαν συνέλευσιν ἢ δῆλωσις ἐκ μερῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου διὰ τοῦ στόματος τοῦ κ. Κυριακοπούλου ὑπῆρξε σαφὴς «Ζήτημα ἀγορᾶς τοῦ ἀκινήτου δὲν ὑφίσταται ματαιωθείσης ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ πωλητοῦ».

Τὰ λοιπὰ σχετικῶς γραφόμενα τοῦ κυρίου συναδέλφου στεροῦνται ἀκριβείας διότι δὲν ὑπάρχουν μόνον τὰ πενήντα γραμμικὰ ἀκινήτα ἐκ τῶν ἀκινήτων ἀλλὰ καὶ οἱ μετασχόντες εἰς τὰς συνελεύσεις.

2) Ὁ ὑποφαινόμενος τὸ γνωρίζει ὅτι οἱ «ὀριζοκίνδουνοι νέοι» τῆς ὕφης τοῦ κ. Προέδρου δὲν τρέμουν, ἐν τοῦτοις ἢ τηρηθεῖσα τακτικὴ εἰς τὰς δύο τελευταίας συνελεύσεις καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ Δ. Σ. ἀπομείναντος πτωχῷ εἰς ἀριθμὸν καὶ ἐμφανιζομένου πτωχοτάτου εἰς ἐπιχειρήματα, προξενεῖ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κατέχεται τοῦτο ὑπὸ τρόμου μὴ χάσῃ τὴν διοίκησιν τοῦ Συνεταιρισμοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ «συντηρητικοὶ» τῆς κατηγορίας τοῦ γράφοντος, οἱ βλέποντες μόνον τὴν πραγματικότητα καὶ μὴ ἀεροβατοῦντες, τοὺς εὐχονται ὀλοφύχως α) μακρὰν σεῖραν ἐτῶν, β) φρόνησιν ὅμως διότι διαχειρίζονται περιουσίαν συνεταιρικὴν καὶ γ) σύμπνοιαν μετὰ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Μετὰ τιμῆς Θ. ΘΕΜΕΝΑΚΗΣ

Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην τοῦ κ. Θεμενάκη ἐθέσαμεν ὑπ' ὄψει τοῦ κ. Μαλαματιανοῦ, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας, ὅπως τερματισθῆ ὀριστικῶς μία συζητήσις, ἢ ὁποία ὄντως παρετάθη.

Ὁ κ. Μαλαματιανὸς μᾶς ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἐπιστολὴν

ποῦλος ἀπαντῶν ἠγχαρίστησε διὰ τὰς εὐχάς, τὰς ὁποίας ἀπηθύνηεν ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου, ἠγχήθη δ' ἐξ ὀνόματος τῆς Διοικήσεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς καὶ τὰς οἰκογενείαις των αἰσιον καὶ εὐτυχῆς τὸ νέον ἔτος.

Ἐπίσης ἠγχήθη ὅπως τὸ νέον ἔτος ἀποβῆ εἰς εὐημερίαν καὶ τοῦ ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχη κατὰ φυσικὸν λόγον ὡς συνέπειαν καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν βελτίωσιν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζαν.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν κ. κ. Διοικητῶν συνεχίσθη ἡ εορτὴ ἔως ἀργά.

εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Θεμενάκη.

Ἐν Ἀθήναις 21 Ἰανουαρίου 1937

Κύριε Διευθυντὰ,

Ἐλαβον γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς τελευταίας ἐπιστολῆς τοῦ κ. Θεμενάκη, τὴν ὁποίαν ἐθέσατε ὑπ' ὄψει μου καὶ εἰς ἣν δὲν σκέπτομαι νὰ ἀπαντήσω διεξοδικώτερον, διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ συντελέσω εἰς τὴν παράτασιν μιᾶς καταστάσεως, ἢ ὁποία οὔτε σοβαρὰ εἶναι, οὔτε ἔχει ἀπολύτως καμμίαν σημασίαν.

Ὁ κ. Θεμενάκης ἐξακολουθεῖ νὰ ἀρνῆται τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πραγματικότητα δι' ἐξωσυνελευσιακῶν ἐπιστολῶν, καθ' ἣν στιγμὴν μετ' ὀλίγον οἱ κ. κ. Μέτοχοι τοῦ Συνεταιρισμοῦ πρόκειται νὰ συνέλθουν εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν.

Καὶ ἀπόδειξις ὅτι ἀρνεῖται τὴν ἀλήθειαν κοὶ τὴν πραγματικότητα εἶναι ὀλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ ψηφισματος τῆς τελευταίας Ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ μας.

Οἱ συναδέλφου ἄλλωστε ποὺ γνωρίζουν πολὺ καλῶς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, ἄς κρίνουν.

Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς προξενεῖ θλίψιν ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ ἐξέλιξις τοῦ «ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΜΑΣ ΔΕΛΤΙΟΥ» τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον δὲν ἔλαβε μίαν θέσιν εἰς ἕνα τόσο γενικὸν καὶ οὐσιώδες ζήτημα, ἀφορῶν ὅλους τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰς τρεῖς Τραπεζάς, ἀλλὰ καὶ ἠνέχθη ἢ ἐπ' αὐτοῦ συζητήσις νὰ ἐκτραπῆ ἔξω τῶν ὀρίων τῆς σοβαρότητος καὶ τῆς οὐσίας.

Τὸ παρήγορον εἶναι, ὅτι ἡ κυκλοφορία του περιορίζεται εἰς τὸν στενὸν μας ἐπαγγελματικὸν κύκλον, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ κύριον σῶμα τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ» ἢ ὁποία ὄντως συντάσσεται μετὰ ὑποδειγματικῆς προσοχῆς καὶ εὐπρεπείας περιποιούσης τιμὴν εἰς ὅλους μας.

Μετὰ τιμῆς

Κ. Σ. ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ

«Σημ. Τραπεζ.» Ἀπαντῶντες εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ Συναδέλφου κ. Μαλαματιανοῦ ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἀδίκως κατηγορεῖ τὸ «Συλλογικὸν δελτίον», διότι δὲν ἔλαβε θέσιν εἰς τὸ οὐσιώδες ζήτημα τῆς ἀποκτήσεως τοῦ ἀκινήτου τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ ὅτι ἠνέχθη τὴν ἐκτροπὴν τῆς συζητήσεως ἔξω τῶν ὀρίων τῆς σοβαρότητος.

Τὸ «Συλλογικὸν δελτίον» ὑπεστήριξεν ἀνεκᾶθεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποκτήσεως ἰδίου ἀκινήτου ἐν συνδυασμῷ μάλιστα μετὰ τὴν στέγασιν τοῦ Συλλόγου μας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνοχὴν τῆς ἐκτροπῆς τῆς συζητήσεως ἔξω τῶν ὀρίων τῆς σοβαρότητος, πράγματι δὲν ἐχρησίσθη νὰ καταβάλωμεν μεγάλην προσπάθειαν πρὸς ἀποφυγὴν τούτου, ἀφοῦ ἀμφότεροι οἱ συζητούντες εἶναι σεβαστοὶ Συναδέλφου καὶ ἀφοῦ ὁ κατηγορῶν ἤδη ἡμᾶς κ. Συναδέλφους ἀσφαλῶς θὰ ἀπέστεργε νὰ εἶναι ὁ ἕτερος τῶν συνελεστών τῆς παρατάσεως τῆς προκειμένης συζητήσεως, ἐὰν ὑπόπτευν, ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι σοβαρὰ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τηρηθεῖσαν ὑπὸ τῆς «Τραπεζικῆς» ἀντικειμενικότητα εἰς τὴν... μονομαχίαν δύο Συναδέλφων, νομίζομεν, ὅτι αὐτὴ ἦτο ἐπιβεβλημένη, σύμφωνα ἄλλωστε καὶ μετὰ τὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας ἐχάραξεν ὁ κ. Μαλαματιανός, ὡς ἰδρυτῆς τῆς.

Ἄλλο πρᾶγμα, ἐὰν μερικὰ βέλη ἐξέφυγον διὰ νὰ τρώσουν καὶ τὸ «Συλλογικὸν δελτίον».

Ἐνταῦθα ἔχομεν τὴν παρηγορίαν, ὅτι «ἐξ οἰκείων τὰ βέλη»

